

23,0!
„Ce
fericită
sînt...”

Despre
succesul
VALERIEI
BUFANU
la 200m plat
și al altor
atleți
români,
citiți în
reportajul
„Opțiuni

pentru

O. de la
München“

din pag. 4-5

Foto: Ion MIHĂICĂ

ÎN PAGINILE DE FOTBAL

RAPID această echipă
a potcoavei...

SPORT

IULIE 1972

nr. 14

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE.
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 14 (325)
IULIE
1972
ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasilie Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Școlii».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
telex 225
București — ROMANIA

G 206

CONFERINȚA NAȚIONALĂ A P.C.R. EVENIMENT DE COVÎRȘITOARE ÎNSEMNĂTATE ÎN VIAȚA PARTIDULUI, A ȚĂRII ÎNTREGI

La ora la care ies de sub tipar aceste rânduri, lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român au luat sfârșit. Eveniment de covârșitoare însemnătate în viața partidului și a poporului nostru, întâmpinat într-o atmosferă de puternică efervescentă creatoare, acest înalt și expresiv forum al comuniștilor a analizat felul în care au fost îndeplinite până acum hotărârile precedentei Conferințe Naționale a P.C.R., din 1967, și ale Congresului al X-lea al partidului, din 1969, și a elaborat — pe baza bilanșului astfel rezultat — jaloanele și perspectivele activității viitoare, îndreptate spre edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Înfăptuirea acestei vaste opere de edificare a socialismului în patria noastră implică — după cum a devenit evident — eforturi susținute atât în direcția creșterii neîncetate a forțelor de producție, cât și în aceea a perfecționării sistemului de organizare și conducere a societății. În acest sens, este de relevant că, mai ales în ultimii ani, pe lângă preocuparea consecventă pentru

creșterea și modernizarea bazei tehnico-materiale, partidul — ca forță politică conducătoare și exponent fidel al aspirațiilor vitale ale oamenilor muncii din țara noastră — a pus în centrul atenției sale problemele perfecționării conducerii vieții economice și sociale, adâncirii și dezvoltării democrației socialiste, promovării unui nou stil de muncă în întreaga activitate de partid, de stat și obștească — în care dialogul direct cu masele, la fața locului, trebuie să devină o metodă permanentă de lucru, după strălucitul exemplu pe care-l oferă tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU —, precum și cele privind așezarea fermă a relațiilor dintre toți membrii societății noastre pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste. Noile soluții adoptate, măsurile luate în această privință și-au dovedit eficiența, au dus la impulsivitatea diferitelor sectoare ale vieții sociale și economice, realizându-se astfel o mai bună racordare a lor la cerințele complexe ale etapei în care ne aflăm. După cum însă, în repetate rânduri, a subliniat secretarul general al partidului, tovarășul

«Să facem totul pentru a fi demni de istoria glorioasă a poporului nostru, să putem spune întotdeauna că nu am precupețit nimic pentru a făuri un viitor demn națiunii noastre socialiste. Să lăsăm generațiilor viitoare, urmașilor urmașilor noștri, o viață liberă, înfloritoare, un viitor minunat, comunist. Știu că va trebui să depunem eforturi mari, dar nici un efort nu poate fi considerat prea mare când este vorba de viitorul patriei socialiste, de viitorul copiilor noștri. Stă în puterea noastră, a tuturor, ca, sub conducerea partidului, să realizăm programul minunat de dezvoltare în câteva cincinale în ritm susținut a României. să asigurăm victoria comunismului în patria noastră».

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R.)

NICOLAE CEAUȘESCU, mai sînt încă multe de făcut — îndeobi în direcția creșterii eficienței economice, ridicării nivelului tehnic și calitativ al producției — pentru îndeplinirea cu succes a țelului suprem al societății noastre: **slujirea omului, realizarea celor mai înalte aspirații ale întregului popor, asigurarea atît a unei civilizații materiale, cît și a unei bogate vieți spirituale pentru toți cetățenii României socialiste.**

Realitatea demonstrează că există suficiente premise pentru continuarea, într-un ritm și mai susținut, a eforturilor de pînă acum, pentru asigurarea unui impetuos progres economic-social și ridicarea continuă a nivelului de bunăstare materială și spirituală a oamenilor muncii din țara noastră. Emulația de mari dimensiuni declanșată la scara întregii economii în întîmpinarea Conferinței Naționale a partidului, uriașul avînt creator care a cuprins toate sectoarele de activitate — și în care se află angajat cu toate forțele și capacitatea sa creatoare și tineretul

sportiv — ne apare, în acest context, ca edificatoare pentru inepuizabilele rezerve existente. Răspunzînd cu entuziasm chemării partidului, oamenii muncii — români, maghiari, germani, de alte naționalități, tineri sau vîrstnici din întreprinderi, de pe șantiere, din agricultură, din celelalte sectoare — și-au reevaluat posibilitățile, și-au mobilizat — la o cotă fără precedent — energiile și capacitățile, exprimînd însuflețite angajamente suplimentare, care au ca trăsătură comună hotărîrea — de admirabilă esență patriotică — de a asigura îndeplinirea planului cincinal înainte de termen, în patru ani și jumătate, în vederea creșterii reale a avuției naționale, a producției de bunuri materiale. Stimulîndu-se și mai mult aceste energii ale oamenilor muncii, prin noile măsuri de perfecționare a conducerii și planificării activității economico-sociale, de dezvoltare a democrației socialiste, pe care le-a adoptat Conferința Națională a partidului se vor asigura condițiile necesare pentru înaintarea și mai rapidă a țării pe calea progresului și civilizației.

ÎN PRIM PLAN
OLIMPIADA

München 1972

„NAȚIONALELE“ ȘI „INTERNATIONALELE
DE ATLETISM ALE ROMÂNIEI

Opțiuni pentru München

Campionatele naționale și cele internaționale de atletism ale României au constituit — așa cum s-a scontat — un test prețios atât pentru atleți (angajați în ultima linie dreaptă pentru obținerea pașaportului olimpic), cât și pentru selecționeri (care, se pare, de data asta, și-au impus o atitudine dintre cele mai realiste). Cele două competiții, de fapt una singură (ideea a fost bună, iar rezultatele ar fi fost și mai bune, în privința testu-

lui, dacă la startul «internaționalelor» cantității participării străine i-ar fi corespuns în egală măsură și calitatea), au subliniat — iarăși — eternele constatări: atletele, în contextul internațional, sînt net superioare atleților; cu mici excepții, campionatele naționale reprezintă semne de întrebare doar pentru desemnarea locurilor 2, 3, 4 ș.a.m.d. Dar despre asta — altădată. Acum, despre cei care și-au prezentat opțiunile pentru München.

Argentina Menis, — campioana României —, a doua performeră a lumii (64,24 m), unica învingătoare a recordmanei mondiale, discobola sovietică Faina Melnik (65,48 m).

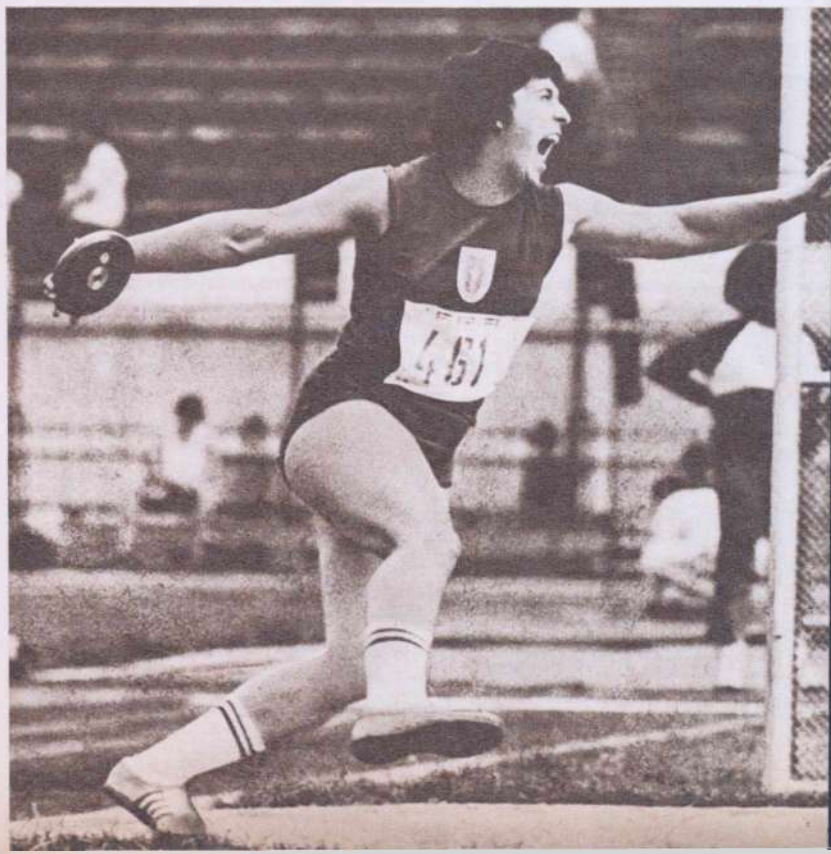
Lia Manoliu, veterana atletismului feminin olimpic, va înscrie la München a șasea sa participare.

Înainte de acest test, în evidența federației de specialitate figurau următoarele nume de atleți care își îndeplinseseră de două ori norma de participare la J.O.: **Argentina Menis**, **Lia Manoliu**, **Carmen Ionescu**, **Cornelia Popescu**, **Ileana Silai**, **Valeria Bufanu**, **Valentina Cioltan**, **Olimpia Cataramă**, **Natalia Andrei** și **Carol Corbu**. O dată (adică, insuficient) o realizaseră **Marion Becker**, **Ana Sălăgean**, **Elena Vintilă**, **Nicolae Perța**, **Constantin Stan**. Și nici o dată (e vorba de acei atleți în care selecționerii își pun, totuși, speranțe) — **Maria Lincă**, **Rafira Fița**, **Viorico Viscopoleanu**, **Vasile Bogdan**, **Gheorghe Cefan**, **Șerban Ioan**, **Nichifor Ligor** și **Toma Petrescu**. La «naționale» și la «internaționale», din primul eșalon doar talentata **Natalia Andrei** nu a confirmat, realizînd la 1 500 m performanța de 4:18,6 (norma pentru 1972 — 4:17,0). Din plin au confirmat: **VALERIA BUFANU**. Autoare a recordului la 100 m (12,7 — norma: 13,3), ea a cîștigat, lejer, proba cu 13,0. Ar fi vrut să-și încerce potențialul și la 100 m plat, dar organizatorii (din motive formale) nu i-au permis. Și-a vărsat, totuși, «oful», la 200 m, coborînd recordul (23,5 — semnat de Ioana Petrescu și contrasemnat, după cîțiva ani, de ea) la 23,0 (norma: 23,4).

Deși proba de disc a fost dominată de **ARGENTINA MENIS**, totuși dintre cele patru

Carmen Ionescu, a doua discobolă a României (62,78 m), o posibilă revelație la München.

Natalia Andrei, a doua craioveancă (după Argentină Menis) cu aspirații olimpice, la 1 500 m.

«mari» — **MENIS** (62,78 m), **MANOLIU** (61,50 m), **CATARAMĂ** (59,18 m), **IONESCU** — cea mai mare a fost ultima, Carmen, care cu al ei 62,78 m anunță posibile perturbații în ierarhia mondială a probei.

CAROL CORBU a făcut act de prezență, realizând în joacă (din lipsă de companie) 16,69 m la triplusalt.

ILEANA SILAI, fără emoții, a câștigat cursa de 800 m în 2:02,39 (norma: 2:03,5), iar **CORNELIA POPESCU** a început să refacă terenul pierdut la săritura în înălțime, printr-o performanță de... convalescență: 1,82 m (norma: 1,81 m).

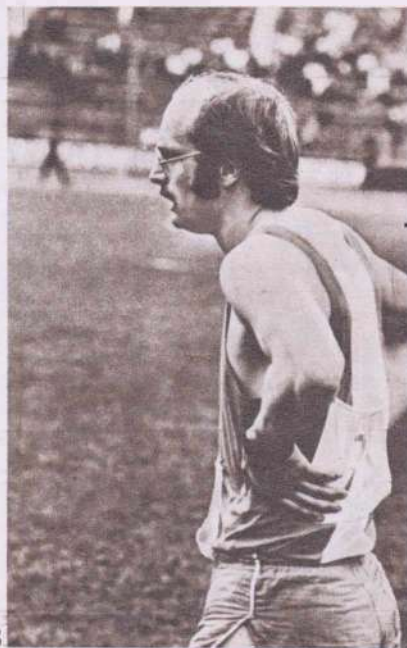
Din rîndurile celor care s-au dăruit ca să-și repete norma sau ca să și-o îndeplinească prima oară, au reușit doar **ȘERBAN IOAN**, cu 2,17 m la înălțime (atît este norma, deși cu această cifră, chiar dacă o repeți de o sută de ori, n-ai nici o șansă de calificare la J.O.) și **ION RĂȚOI** la 400 mg, cu recordul de 50,2 (atît este norma, și cam la fel...). S-au apropiat de normă **VIORICA VISCOPOLEANU** (6,42 m — 6,45 m), **VASILE SĂRUCAN** (7,92 m — 7,95 m).

Așadar, la ora testului de pe stadionul Republicii (unde a fost... experimentat, pe lângă cel manual, cronometrajul electronic: rezultatele afișate manual erau confirmate sau infirmate de cronometrajul electronic chiar și după mai bine de o jumătate de oră!), opțiunile nu sînt satisfăcătoare din punct de vedere cantitativ. Cîteva nume (căci mai multe nici nu prea sînt): **Argentina Menis**, **Carol Corbu**, **Ileana Silai**, **Valeria Bufanu**, **Lia Manoliu**, **Carmen Ionescu**, **Cornelia Popescu**. Lista lor va mai crește, sperăm, pînă la 6 august (Jocurile Balcanice) — ultima dată!

Horia CRISTEA
Foto: Ion MIHĂICĂ

1 Vasile Sărucan, dacă nu s-ar fi temut iarăși de depășirea pragului, ar fi realizat mulți centimetri peste 7,92 m.

2 Viorica Viscopoleanu, supranumită «metronom», o dată n-a respectat regula, și a devenit campioană olimpică și recordmană mondială la săritura în lungime (6,82 m). Va fi la fel și la München?

3 Günther Nickel, una din prezențele de valoare (13,6 la 110 mg).

4 Gheorghe Zamfirescu (pentru a 10-a oară campion la 200 m), schimbă impresii cu fulminantul sprinter finlandez **Antti Rajamäki** (10,3 — 100 m și 20,9 — 200 m, în stînga fotografiei).

5 Carol Corbu, al doilea performer mondial al sezonului (17,10 m) în proba de triplusalt. Depinde care dintre cei trei pași îi va hărăzi soarta: bronz, argint sau aur?

ÎN PRIM PLAN OLIMPIADA

München 1972

IVAN PATZAICHIN speră un loc pe podium

- S-a născut la 26 noiembrie 1949, în satul Mita 23, din județul Tulcea.
- Este legitimat la clubul sportiv Dinamo București din 1967.
- Profesia: funcționar.
- Este îndrumat de antrenorul emerit Radu Huțan și prof. O. Mercurean.
- 1968 — anul consacării: cucerește titlul de campion național la canoe simplu și, formînd echipaj cu Serghei Covallov, devine campion olimpic (canoe 2) pe lacul Xochimilco. În cadrul aceleiași ediții a Jocurilor Olimpice, participă și la proba de canoe simplu, în care ocupă locul 7, după ce a condus 700 de metri. La înapoierea în țară i se decerne titlul de maestru emerit al sportului.
- În vitrina sa cu trofee internaționale, Ivan Patzaichin mai deține medalii de aur de la campionatele europene — Moscova 1969 (canoe 2), campionatele mondiale — Copenhaga 1970 (canoe 2), medalie de argint la campionatele mondiale — Belgrad 1971 (canoe 2), medalie de bronz la aceleași campionate, în proba de canoe simplu — 500 m.
- 1972 — anul J.O.: Ivan Patzaichin întilnește la Regata Snagov pe cei mai buni canoaiști din lume și pierde «la fotografie» în fața cunoscutului campion mondial Tibor Wichmann (Ungaria). El speră însă, ca, la München, să-și ia revanșa. Îi dorim succes!

Paul ROMOȘAN

ION HORTOPAN promite... un punct olimpic

După campionatele europene de haltere de la Constanța, reprezentantului nostru la categoria 52 kg «un ochi îi ridea, altul îi plîngea» — cum se spune în poveste. Era ericic pentru locul 6 la «total» și locul 2 la «împins». Era însă trist pentru ratarea de la «smuls», ceea ce i-a scăzut 7 kilograme, pagubă care l-a privat de un loc mai bun la «total». «Aș fi reușit, dar a intervenit bîlbîială... neregulamentară... Ce rău mi pare! Dacă ați ști câtă pasiune pun pentru acest sport!» Într-adevăr, Ion Hortopan pune foarte multă pasiune pentru haltere, adică tocmai pentru acest sport care, la noi, din păcate, nu are aproape deloc priză în rîndurile tinerilor. Și nu are priză pentru că tocmai profesorii de educație fizică, care ar trebui să fie principalii propagandiști ai întăririi sănătății și formării nui corp frumos prin exercițiile cu haltere, înt — se pare — înverșunați adversari ai acestei indeletniciri eminamente igienice: «Rămii mic, dacă faci haltere!» (ce să mai punem de coloșii Alekseev și Mang!). «Capeți hernie, dacă faci haltere!» (la 30 000 e halterofili americani au fost depistate 5 caturi de hernie) — iată două din argumentele dversarilor acestui sport.

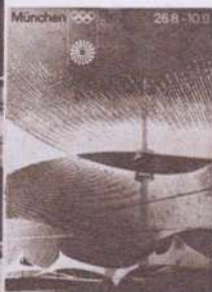
Ion Hortopan pune o mare pasiune de la vârsta de 14 ani. Atunci, la Cîmpina, l-a auzit pe Titi Boldescu, un fost luptător de circ, făcînd demonstrații și cu haltere. După doi ani, tot la Cîmpina, a asistat la prima demonstrație de haltere, organizată de federația de specialitate. Cineva, văzîndu-l cit e vinjos este la statura (1,50 m) și la greutatea lui (45 kg), l-a îndemnat să devină halterofil. În 1958 (avea 17 ani), Ion Hortopan a participat la primul său campionat național pe echipe, concurînd la categoria cea mai mică, adică la 56 kg, unde a ocupat locul 13 din 18 concurenți. Antrenorul emetic Ștefan Petrescu l-a felicitat și i-a dat o

«diplomă». Dar, la Cîmpina, nu s-a putut bucura de o asistență permanentă: antrenorul secției de haltere nou înființate era șofer, și șoferului îi șade bine cu drumul... Abia în 1960, venind în București și legitimîndu-se la clubul Steaua, s-a putut bucura de o asistență permanentă și competentă din partea antrenorului Ștefan Achim. În 1961 a ajuns cu «totalul» la cele trei stiluri la 240 kg. Dar... i s-a spus, totuși, să-și ceară transferul la clubul Olimpia. Ceea ce a și făcut. Ajunge în 1962 și 1963 la «totalul» de 270 kg. Intervine, apoi, o perioadă de declin, determinată de volumul mic de lucru la antrenamente. Îndreptarea situației se petrece abia în 1966 — 275 kg. În perioada de revenire, Ion Hortopan a cucerit 4 titluri de campion național, un titlu de campion balcanic, s-a clasat pe locul 5 la C.E. de la Varșovia — 1969 și de la Szombately — 1970, pe locul 6 la C.E. de la Sofia — 1971 și Constanța — 1972. În 1970 și în 1972 a egalat recordul național la «total» — 307 kg. Dar dacă nu ar fi intervenit perioada de declin, Hortopan ar fi fost astăzi capabil de rezultate și mai bune. Dar toate greutatea (la figurat) căroră a trebuit să le facă față nu i-au putut diminua marea pasiune pentru haltere. Ion Hortopan este, în prezent, foarte optimist: se pregătește, mai mult ca oricînd, să acumuleze tot ceea ce îi este necesar pentru a-și ameliora mobilitatea centurii scapulare, pentru a-și putea stăpîni conștient consumul de energie nervoasă în timpul concursului, pentru a acumula surplus de tehnică și de forță, toate acestea urmărind un singur scop — 320—325 kg la «total», ceea ce la Jocurile Olimpice de la München ar putea să însemne cel puțin un punct la categoria 52 kg. Și Ion Hortopan promite acest «cel puțin un punct olimpic». Ii urăm succes!

H.C.

Afișele Jocurilor Olimpice de la München și-au făcut apariția încă de anul trecut pe toate meridianele lumii.

München 1972

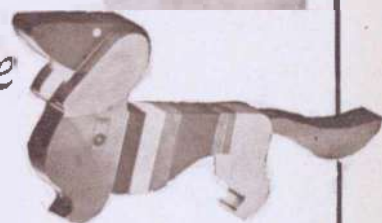

München 1972

Kiel 1972

Indiscrețiile lui WALDI

● Englezoaica Barbara Strickland s-a adresat unei judecătoriai, protestînd împotriva neselectării ei în echipa de tir cu arcul a Marii Britanii. Deși la un concurs de verificare ea a stabilit două noi recorduri naționale, comisia de selecție nu a reținut-o în lot, pentru că Barbara a refuzat să se prezinte la un stagiu de antrenament. Întocmai ca învățătoarea de 31 de ani din Leeds va proceda și campionul britanic Peter Hemming, care vrea să aștepte pe cale judecătorească de ce nu a fost titularizat!

● Dacă am lua în considerare numărul de organizații naționale afiliate, ordinea federațiilor internaționale cu sporturi figurînd în programul olimpic ar fi următoarea: atletism (142 federații naționale), fotbal (138), baschet (131), box (112), volei (111), tir (107), ciclism (100), natație (97), haltere (96), lupte (83), judo (77), scrimă (74), gimnastică (64), vaching (63), hochei pe iarbă (59), călărie (56), pentaton modern (51), handbal (49), canotaj (48), tir cu arcul (46), caiac-canoe (36).

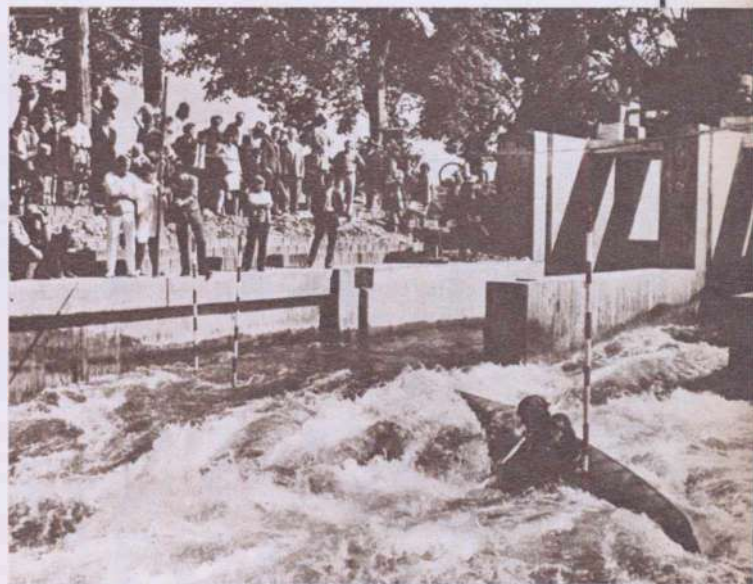
● Pentru prima oară în istoria ceremoniilor olimpice inaugurale, sportivii nu vor defila în tactul vreunui marș, ci al unor melodii populare specifice fiecărei țări în parte. Aceasta este intenția dirijorului Kurt Edelhagen, care va conduce în stadionul olimpic două orchestre de câte 25 de instrumentiști. Mai mult, la încheierea festivității de deschidere, orchestrele vor da, pe stadion, un concert non-stop de o oră și jumătate.

● Comitetul de organizare de la München va edita programe generale și zilnice, în trei limbi (germană, engleză, franceză), într-un tiraj total de 1 milion exemplare.

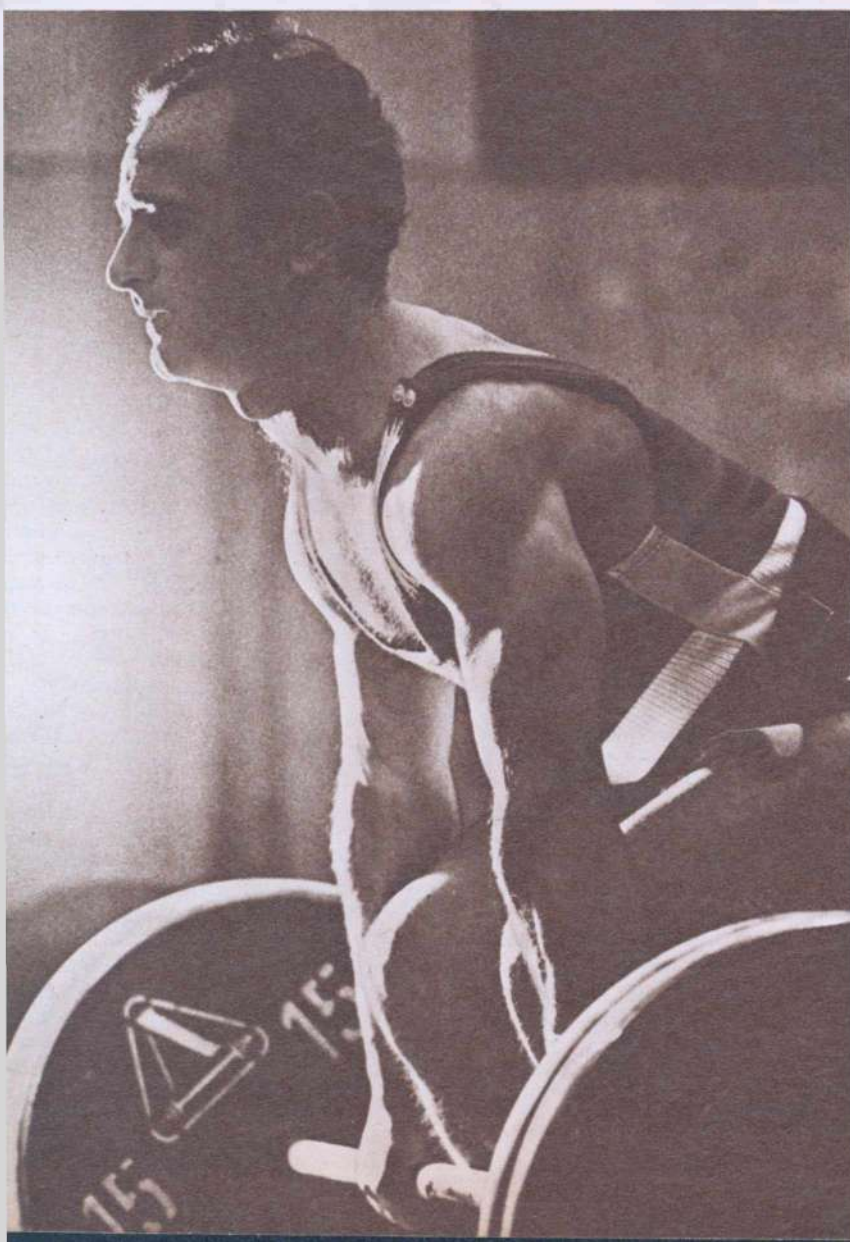
● Printre cei 158 de invitați de onoare la Jocuri — toți foști campioni olimpici — se află: Juri Vlasov, Jesse Owens, Abebe Bikila, Paavo Nurmi, Viaceslav Ivanov, Al Oerter, Fanny Blankers-Koen, Vera Ceaslavskva, Paul Anspach și alții. În fruntea listei se află Anni Horn-Hübner, azi în vîrstă de 87 ani, cîștigătoarea probei de patinaj-perechi, în 1908, la Londra.

● Dacă cetățenii capitalei bavareze vor urma invitația Comitetului de organizare de a purta la butonieră o insignă indicînd limbile străine pe care le vorbesc, s-ar putea ca întreg orașul să arate ca o citadelă de ghizi turistici...

pt. conf. Victor BĂNCIULESCU

Oare cîți dintre concurenții slalomului nautic vor absolvi dificilul traseu de la Augsburg?

Fetele din Timișoara (de la stînga la dreapta): Cristina Metzentrath (în sfîrșit din nou în echipă!), Elena Onofraș, Elisabeta Simo, Edeltraut Franz-Sauer, Hilda Hrivnak, Terezia Popa, Gerlinde Oprea și Ibadula Nadire.

FETELE *din* TIMISOARA

Copenhaga, februarie 1971. A fost o noapte îngrozitoare. Nu mai simțeam nici asprimea suflării înghețate a Groenlandei, nici oboseala celor 18 ore de preumblări. Nu vedeam luminile feerice ale grădinii «Tivoli», nici forfota nocturnă din împrejurimile uriașului din beton, sticlă și aluminiu avînd pe frontispiciu trei inițiale cunoscute: «SAS». Totul era undeva, departe, înlăturat de o grea tristete. Am aiuns la hotel. Fetele și-au cerut cheile camerelor ținînd miinile paravan, la ochi, pentru ca portarul să nu le vadă lacrimile. S-au adunat, apoi, toate, într-o singură cameră, fără să le fi chemat cineva. Și, ca... fetele, au continuat să plîngă.

Universitatea Timișoara pierduse calificarea în semifinalele «C.C.E.» la handbal feminin în fața unei echipe mult inferioare,

H.G. Copenhaga, și fetele din orașul de pe Bega realizau abia acum drama. Era tîrziu. Lacrimile nu puteau șterge numele campioanei daneze de pe liste semifinalistelor «Cupei campionilor europeni»... S-au spus multe în noaptea aceea. Fetele și-au recunoscut sîngăciile, antrenorul le-a amintit cîte nu făcuseră la antrenamente și cîte din lucrurile cunoscute nu tușeseră puse în valoare în timpul meciului. Poate că Terezia Popa și colegile ei au uitat după cîteva zile tristețea din noaptea aceea albă. Au rămas, poate numai cu imaginea sirenei de pe malul mării, cu înfiorarea ce te cuprinde vizitînd castelul lui Hamlet, cu cele cîteva amintiri... palpabile din magazinele de lîngă gară. Un singur om ă ținut însă minte — cu siguranță — totul și și-a propus (s-a ținut

de cuvânt) să nu mai facă rabat
la nimic.

Lectorul universitar Constantin Lache este un ambițios. Vrea să fie în vârful piramidei. Și nu-i rău. Nu-i rău, mai ales pentru faptul că nu-și drămuiește eforturile în luptă, are o încăpăținare de om care n-a primit nimic de la natură, ci a luat totul — buțatică cu buțatică — plătind cu sudoare. Din ziua care a urmat eșecului înfrângerii, antrenorul Lache a impus o nouă disciplină echipei. Toată lumea era uimită de cantitatea de muncă a handbalistelor de pe Bega, de miile de repetări ale lucrurilor care păreau să facă parte din abecedarul handbalului, de nestrămutata hotărâre a antrenorului. Pentru un așa zis nimic, făcut de mintuială, jucătoarele urcau coborau de zeci de ori treptele tribunei din sala Olimpia. Au scurs așa multe zile. A venit vara, apoi toamna, apoi iarna. Când Universitatea Timișoara s-a dezlântuit în turneele de sală, când și-a desfășurat în fața spectatorilor și specialiștilor gama nesfârșită de procedee, scoțind în evidență frumusețea unui joc ce părea să încline prea mult spre... bărbănc, antrenorul federal Gabriel Ugrăvescu a început să reitereze că n-a desemnat-o să participe (în locul naționalei sau numele ei) la campionatul mondial din Olanda. Hristov a venit la fel de bună ca și Simo poartă, în apărare echipa și-a creat un zid cvasi-impenetrabil (Franz-Sauer și Rigo au făcut, dar și simplu, minuni), iar în atac — pe fondul unei totale sezizibilități, al unei tehnicități crescute și al unor scheme bine gândite și bine însușite — Ibadula, Hrivnak, Onofraș et comp. au putut să-și desfășoare fanfanișia, să creeze faze de mare spectacol, de mare eficacitate. Era răzbunarea acelei nopți de iarnă, pregătită cu minuțiozitate, cu îndărătnicie în lungi zile de muncă. Antrenorul Lache își ținușe promisiunea...

Pe fondul acestei pregătiri, Universitatea Timișoara s-a îmbat în campionatul național. Singura ei adversară — Universitatea București — a pierdut două din cele trei întâlniri sputate cu timișorențele, astfel că fetele de pe Bega au revenit campioane ale țării după un galop de sănătate. Și-acum, în nou «Cupa Campionilor Europeni». Se deschid, iarăși, porțile afirmării internaționale pentru fetele din Timișoara. Poate nu vor mai pierde ocazia. Ar păcat pentru handbalul românesc, pentru ele, pentru antrenorul Constantin Lache, pentru inimosul lor susținător, disusul conferențiar universitar Petre Stanciu. Dar, de ce să nem răul în față. Să credem, sperăm, că, în aprilie viitor, în suporta emoțiile finalei «C.E.» alături de Terezia Popa și colegile ei...

Hristache NAUM

Hilda Hrivnak pasează, deși sarcina ei este să tragă, cît mai puternic, cît mai plasat...

Felița Gerlinei Oprea are înclinații spre mecanică, deși mămica (la fel cu colegile ei Elisabeta Simo și Hilda Hrivnak) ar dori s-o vadă pasionată de handbal. Poate, toluși...

Hrivnak încearcă să tragă la poarta Universității București peste blocajul dominat de Doina Furcoi.

Micuța Ibadula încearcă (prin... înălțare) să tragă peste blocajul Tereziei Popa

Foto: Ion MIHĂICĂ

DOI PRIETENI

În scurtele... ferestre pe care le are între marile concursuri internaționale, finalistul de la Wimbledon, **Ilie NĂSTASE**, își petrece timpul acasă, în mijlocul prietenilor. Iată-l alături de fotbalistul **Radu NUNWEILLER**, unul dintre cei mai buni amici ai săi. Cu ani în urmă, când tenisul părea un lucru mult prea greu și mult prea serios pentru Năstase, actuala vedetă internațională a sportului alb se gîndea că ar fi mai bine să se facă fotbalist. Dar pînă la urmă nu a putut rezista «chemării» pentru tenis și astăzi nu regretă: «Cred că niciodată nu aș fi putut să ajung un fotbalist atît de bun ca prietenul meu Radu...»

TIMIȘOARA-CAPITALA „OVALULUI“

În acest an, tricourile de campioni la rugby au fost îmbrăcate pentru prima oară de echipierii unei formații din provincie. Această performanță de o deosebită valoare a realizat-o XV-lea Universității din orașul de pe Bega, devenit o adevărată capitală a balonului oval. Iată-i pe campioni la cîteva minute după îmbrăcarea prețioaselor tricouri. Rîndul de sus, de la stînga la dreapta: **Mitică Antonescu**, antrenorul echipei, **Gheorghe Rășcanu**, maestru emerit al sportului, **Octavian Vlad**, **Florin Popovici**, **Nicolae Arsenie**, **Emanoil Ene**, **Francisc Neiss**, căpitanul echipei, **Florin Ionică**, **Ion Tătucu**, **Ewald Vollman** și **Eduard Priess**. Jos: **Iuliu Peter**, **Ion Iacob**, **Gheorghe Cîndea**, **Marian Ghețu**, **Mihai Suci**, **Alexandru Ceauș**, **Nicu Duță** și **Alexandru Szasz**.

Foto: Dan ȚĂRAN — Timișoara

SPORTIVUL— PREGĂTIT MULTILATERAL

SCURT COLOCVIU CU PREȘEDINTELE
CLUBULUI RAPID, PROF. M. VILCEANU

Pe profesorul **Mihai Vilceanu** îl găsești prea des în biroul său de la stația Giulești și mai mult pe terenurile gazonate sau cu zăpezii în sălile de baschet și la terenurile de fotbal, sau lângă bazinul de înot al giuleștenilor. Președintele clubului feroviar înțelegător și amabil este prezent oriunde sportivii se pregătesc.

de lângă podul Grant se pregătesc zi de zi de oră.

Timp de 8 ani, ca vicepreședinte al clubului Rapid, prof. M. Vilceanu s-a ocupat mai mult în special de dezvoltarea și popularizarea culturii fizice și culturale. Dar, tot el a luat inițiativa de a crea și prima echipă de fotbal rapidistă de fete care practică jocul de fete.

«Inițiativa, oricît ar fi de minunată», spune președintele clubului Rapid — nu pot să spun că este de izbită dacă nu urmărești în permanență dezvoltarea lor progresivă, pe tine și pe clubul tău. Dacă nu ești atent la aplicarea pe viu a metodelor de pregătire a sportivilor din fiecare secție. Or, Rapidul are nu mai puțin de 12 secții pentru disciplinele individuale și 6 secții pentru sporturile de echipă. Astăzi, mai mult decît oricînd, pregătirea sportivului trebuie să nu se limiteze la cei 5 factori: tehnic, fizic, psihologic și teoretic. Capătul pregătirii trebuie să fie unificat și să cuprindă etica sportivă și pregătirea psihico-ideologică, fără de care sportivii nu pot să realizeze rezultate deosebite. Sportivii noștri nu vor putea să reprezinte cu tot prestigiul cuvenit, România socialistă de astăzi, cu marile ei realizări pe plan material și spiritual.

Clubul nostru — exponent al muncitorilor feroviari, care totdeauna s-au aflat în fruntea luptei revoluționare contra burgheziei — trebuie să devină unul din basculele puternice ale sportului românesc.

— Ce înțelegi să faci pentru atingerea acestui obiectiv?

— Cele două noțiuni — organizare și pregătire — se cer a fi bine fundamentate științific, pentru a se pune capăt provizoriilor și improvizățiilor care duc la fluctuații dorite de la plus la minus. Seriozitate și perseverență în abordarea procesului de pregătire trebuie să fie dublate de o înaltă conștiință.

— Va fi nevoie, deci, de o amplă ofertă de desfășurare a concursurilor tuturor factorilor...

— În această privință, organele de conducere și organizațiile cu răspundere în sectorul sportiv: C.N.E.F.S., C.M.E.F.S., București și federațiile ne vor da, sîntem siguri, tot ajutorul și jînul pe care-l solicităm pentru a face din clubul feroviar o unitate de mare forță în sportul românesc.

Acțiunea formativă nu se va opri la competența clubului, ci va cuprinde și pe sportivii din teritoriu, prin crearea unui centru cultural-artistic.

D. MORARU-SLIV

PRINȚESA ANNE

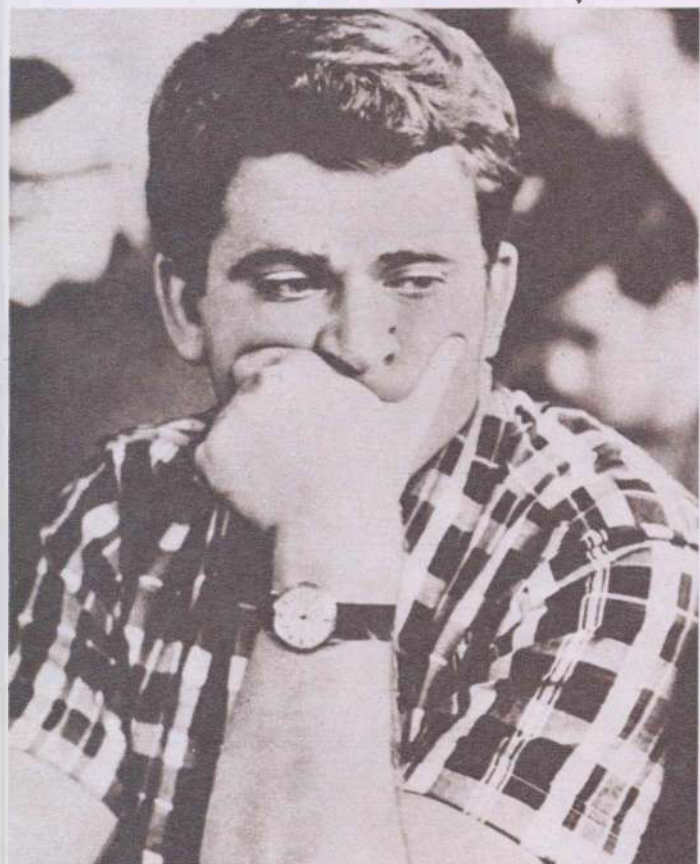
În lotul sportivilor care vor participa la Jocurile Olimpice de la Munchen, este și Prințesa Anne a Marii Britanii. Anne este o excelentă sportivă, avînd în palmare numeroase titluri internaționale. În imediata apropiere a terenului de antrenament se află antrenorul ei, Alison O...

ICĂ E... VACANȚA MARE A FOTBALIȘTILOR

În tabăra de la Costinești voia bună domnește pretutindeni. După turul de forță din campionatul recent încheiat, cu satisfacția promovării în divizia A, jucătorii de la Sportul studențesc, împreună cu familiile lor, își petrec câteva bine meritare zile de odihnă pe litoral. Zimbelele de pe chipurile lor și al antrenorului Motroc par să anticipeze optimismul pentru sezonul de toamnă.

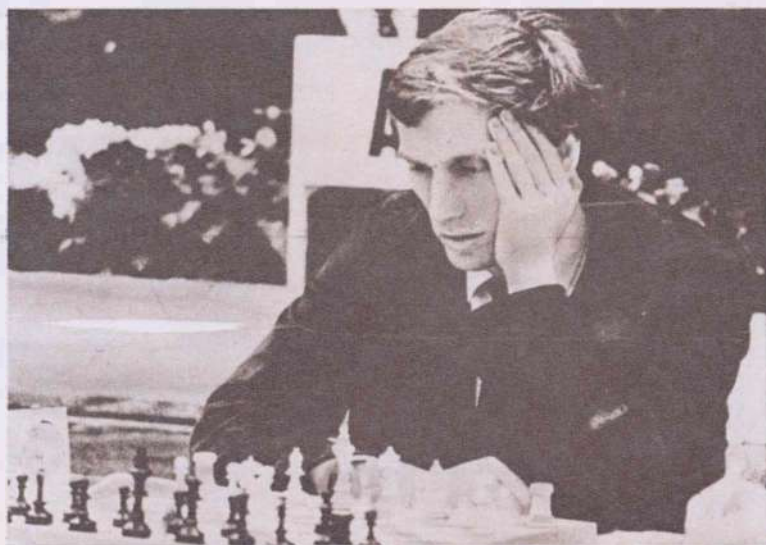
„MECIUL SECOLULUI“ LA ȘAH

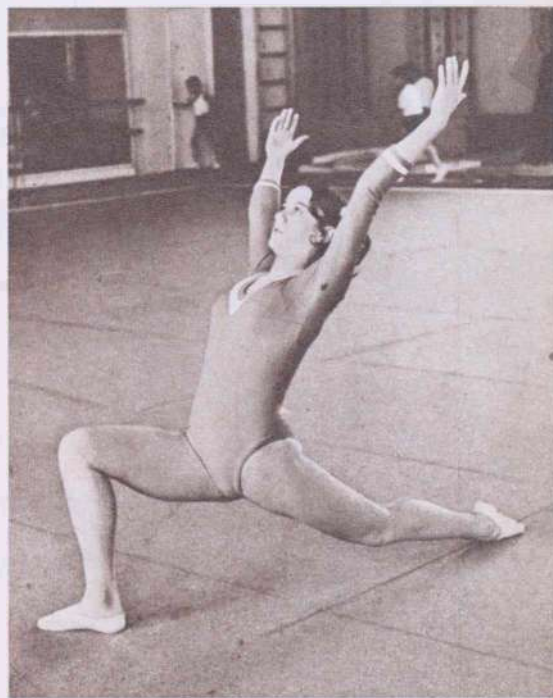
În capitala Islandei, Reykjavik, în mijlocul unui interes uriaș, se desfășoară meciul pentru titlul mondial de șah dintre campionul mondial Boris Spasski (U.R.S.S.) și șalangerul său Robert Fischer (S.U.A.). Vi-i prezentăm pe protagoniști.

BORIS VASILIEVICI SPASSKI — 35 de ani, de profesie ziarist, joacă șah din copilărie. În 1953, la București, a obținut calificarea de maestru internațional. A fost campion mondial de juniori în 1955, an în care devine mare maestru. În 1965 ajunge șalanger la titlul mondial dar pierde la limită (3—4 și 17 remize) meciul cu Petrosian. Parcurge pentru a doua oară drumul greu al calificării și în 1969 îl înfrânge din nou pe Petrosian, de data aceasta adjudicându-și titlul (6—4 și 13 remize).

JAMES ROBERT FISHER — 29 de ani, șahist profesionist. A început jocul la vârsta de 6 ani, de la sora sa. Un veritabil fenomen al precocității șahiste. A devenit campion mondial al S.U.A. (de juniori, seniori și în concursul open) la 14 ani, un an mai târziu mare maestru și mare maestru internațional. În 1970 a devenit campion mondial pentru obținerea titlului de șalanger mondial a obținut o serie de succese: victoria asupra lui Taimanov și victoria cu 6½—2½ cu Petrosian.

un portret pe număr

IULIANA SIMONFI

S-a născut la 4 mai 1955 în localitatea Baia Sprie din județul Maramureș. Are 1,58 m înălțime și 46 kg. Primele taine ale gimnasticii le descifrează începând de la 10 ani, la «Liceul 3» din Baia Mare, unde, sub conducerea profesorilor Elena Marinescu și A. Toth, începe să progreseze rapid, dovedind aptitudini și calități fizice excelente, mai ales pentru exercițiile la birnă și sol.

În 1967 debutează în circuitul competițional, participând la campionatele republicane de junioare, în cadrul cărora se anunță drept o veritabilă speranță a gimnasticii noastre feminine. O dată apărută «în scenă», ea este inclusă în lotul de perspectivă al țării, continuându-și pregătirea scolară și sportivă la Liceul cu program de educație fizică din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Din același an (1969), ea se va bucura de sprijinul antrenorului Gheorghe Gorgoi, sub îndrumarea căruia parcurge foarte repede câteva etape din cariera ei sportivă, ajungând să cucerească, anul trecut, titlul de campioană a țării la categoria I.

1972 o găsește pe Iuliana în plină muncă, promovarea la categoria maestre impunându-i o pregătire mult mai complexă, mai minuțioasă și, firește, mai dificilă. Tinăra gimnastă maramureșeancă își ridică numărul orelor de antrenament la 5 în fiecare zi, iar debutul ei la categoria maestre — în «Cupa FRG» — este de bun augur, promițând rezultate excelente chiar în cursul acestui an. Speranțele se împlinesc mai curând decât era de așteptat, la Balcaniada de gimnastică — desfășurată recent la Hașkovo, în Bulgaria — Iuliana urcând pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere și devenind campioană balcanică la birnă.

Inclusă în lotul olimpic, tinăra gimnastă are acum planuri și mai mari, vizând performanțe ridicate într-un viitor apropiat. Antrenorul ei ne spunea, însă, că Iuliana trebuie să capete mai multă încredere în forțele proprii la sărituri, că trebuie să fie mai curajoasă și mai hotărâtă atunci când e vorba de includerea elementelor de mare dificultate în exerciții.

În prezent elevă în clasa a X-a, având note de 8, 9, și 10 (cam tot atât de mari ca și în concursurile), Iuliana a început să se pregătească și pentru... studenție, deoarece, așa cum ne-a mărturisit, a doua ei mare pasiune este medicina...!

Horia ALEXANDRESCU

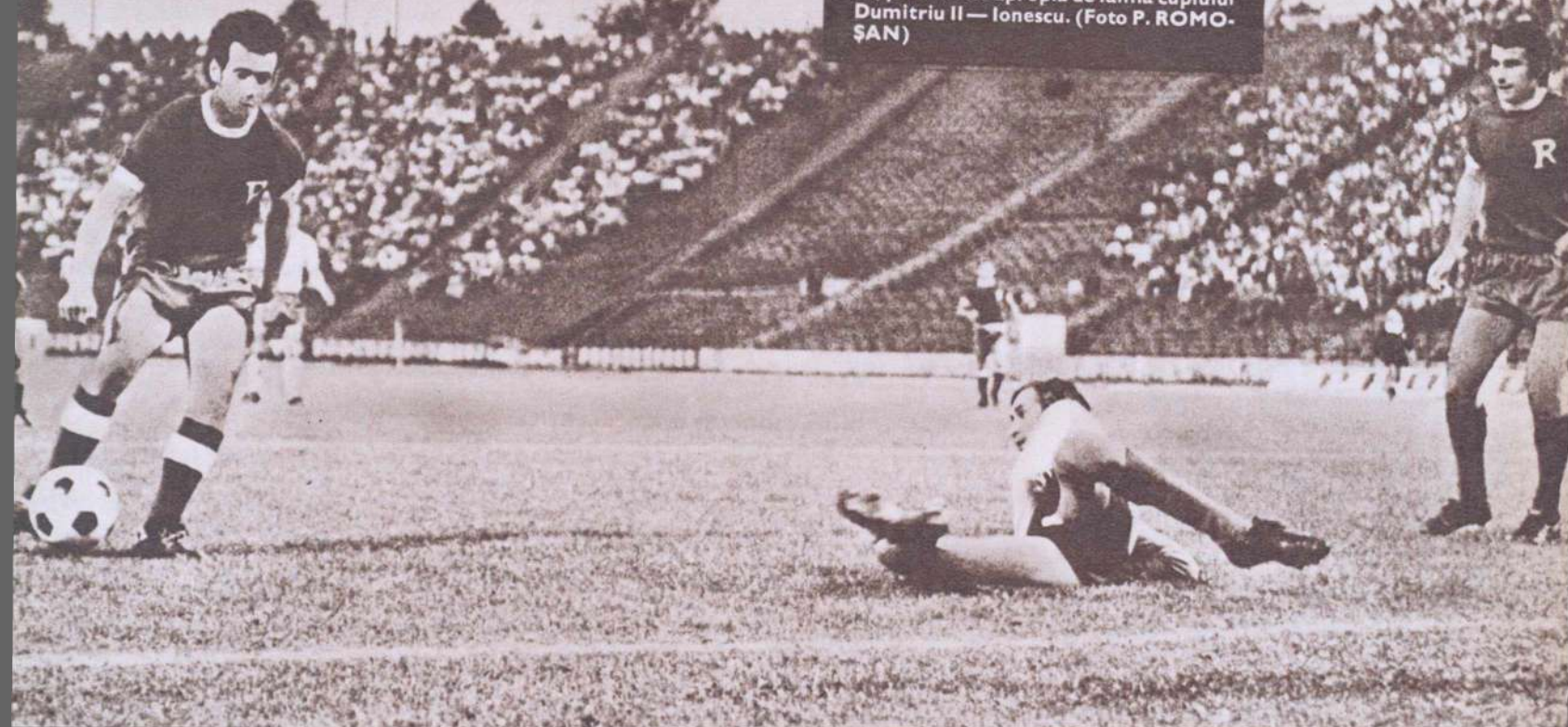
Un moment solemn din viața echipei RAPID: președintele C.N.E.F.S., ANGHEL ALEXE, înmânează «Cupa României» Rapidului.

RAPID – ACEASTĂ

Un vis împlinit! Răducanu îl îmbrățișează pe Dumitru. Bucuria victoriei se poate citi pe chipurile lui Pop, Lupescu și Boc. (Foto S. BAK-CSY)

În următoarea fracțiune de secundă, Marin Stelian va deschide scorul finalei. Neagu (în dreapta) va marca al doilea gol. Tandemul Stelian — Neagu forțează, pentru a se apropia de faima cuplului Dumitriu II — Ionescu. (Foto P. ROMOȘAN)

CHIPĂ A POTCOAVEI

Rapid a câștigat «Cupa României»!

Trofeul cel mai capricios al fotbalului răs-plătește, poate din simpatie, cea mai capricioasă dintre echipele noastre, care-l cucerește la două săptămâni după acel răsunător 1—5 în compania formației brașovene Steagul roșu.

La 5 ani după câștigarea primului campionat al istoriei sale semicentenare, Rapid cucerește singura sa Cupă postbelică.

Să ne reamintim echipa Campionatului:

**RĂDUCANU
LUPESCU, MOTROC, DAN, GREAYU
DINU, JAMAISCHI
NĂSTURESCU, DUMITRIU II, IONESCU.
CODREANU.**

Deci, cinci dintre câștigătorii titlului 1967 au trăit și bucuria «Cupei 1972»: RĂDUCANU, LUPESCU, DINU, NĂSTURESCU și CODREANU.

ÎNTRU 1967 și 1972...

Ce diferență este între Rapidul tricourilor de campioni și Rapidul Cupei?

Să comparăm, în mare, cele două formații.

Răducanu e, dacă vreiți, același, deși în 1967 a jucat strălucit împotriva Italiei, iar în 1972, tot împotriva Italiei, l-a cedat locul lui Adamache.

Cvartetul defensiv imediat, chiar dacă e complet modificat, pare să aibă un potențial apropiat. Plecarea lui Dan este compensată, într-o oarecare măsură, de venirea lui Boc. Trecerea lui Lupescu pe post de stoper reprezintă mai mult decât o achiziție de valoare. În sfârșit, tânărul Codrea îl suplinește din plin pe «bătrînul» Greavu, în timp ce Pop se află pe o treaptă superioară față de Motroc în final de carieră.

MIJLOCUL TERENULUI A CÂȘTIGAT MULT PRIN APARIȚIA LUI DUMITRIU CEL MAI BUN JUCĂTOR FEROVIAȚ AL MOMENTULUI. Acesta ar fi, de altfel, primul plus al Rapidului-1972.

Atacul 1967 este, în schimb, incomparabil mai bun. CUPLUL DUMITRIU-IONESCU A ÎNSEMNAT MAI MULT DECÎT MARIN STELIAN-NEAGU, deși aceștia din urmă marchează, în ultimul timp, progrese vizibile în direcția sincronizării acțiunilor. Dar, PRINCIPALUL HANDICAP AL RAPIDULUI DE ASTĂZI ÎN ZONA OFENSIVEI ESTE ACE-

LA CĂ NĂSTURESCU ȘI CODREANU, PISTOANELE DE IERI ALE RAPIDULUI. AU CINCI ANI MAI MULT. Și dacă cei doi «cărăuși» s-au regăsit ca prin miracol în finala Cupei, jucînd ca pe timpuri, e puțin probabil că ei vor reuși să repete acest joc, chiar și în viitorul apropiat.

LOCUL RAPIDULUI FAȚĂ CU... FOTBALUL NOSTRU

Rapid este una din echipele noastre cu personalitatea cea mai marcantă. Aș spune chiar că l-a reproșat un exces de personalitate, atribuindu-i-se porecla ușor ironică «Real-Giulești».

Acest REAL-GIULEȘTI este, în afara oricăror ironii, o echipă care mizează în principal pe tehnică. Dumitriu II a fost un mare tehnician, și mai este. Dumitru stăpînește terenul cu virtuozități incontestabile. Dinu și Stelian se apropie de aceeași familie. Toți aceștia, giuleșteni prin excelență, reprezintă mai mult decît oricare alt jucător, SPIRITUL POTCOAVEI.

Rapid a importat destui jucători. Nici unul, însă, n-a venit cu harul virtuozității tehnice a Grantului. Nici Greavu, nici Motroc, nici măcar «cărăușii» Năsturescu sau Codreanu, atît de bine integrați în formula giuleșteană.

Cei care au imprimat stilul Rapidului au fost întotdeauna «băștinașii» Grantului, jucătorii cei mai personali ai Giuleștilor. Și poate că nu întîmplător, titlul de campion și Cupa au fost cucerite în două momente cînd la conducerea tehnică a echipei s-au aflat doi antrenori ca Valentin Stănescu și Bazil Marian, care au manifestat întotdeauna o mare admirație față de «primașii» Grantului, așa cum s-a întîmplat în cazul lui Dumitriu II, favoritul lui Stănescu, sau al lui Dumitru, favoritul lui Marian.

PERSPECTIVE...

Rapid nu este una dintre echipele care să poată anunța transferuri senzaționale. Boc a fost un transfer de circumstanță. Toți ceilalți jucători au venit în primul rînd pentru farmecul Rapidului. Aceasta este o situație de fapt. Rapid nu are forța necesară pentru a anunța, de pildă, transferarea unui Dumit-

trache, a unui Broșovschi sau a unui Dembrov-schi. Față de această situație de fapt, EFORTUL RAPIDULUI TREBUIE SĂ-ȘI AFLE PONDEREA TOT ÎN POTCOAVA GIULEȘTILOR. Prin plecarea posibilă a lui Lupescu, Rapid va miza pe un giuleștean: Mușat. Dacă va obosi Năsturescu, Rapid va trebui să joace cu Petreanu, și acest lucru nu va fi prea rău, pentru că Petreanu are cîte ceva din farmecul Giuleștilor, singura condiție a fortificării lui fiind răbdarea. În sfârșit, dacă va obosi Dinu, sperăm că Rapid va juca în mijlocul terenului cu Rotaru, al cărui spirit de imitație față de «maestrul» său Dumitru va face din acest tânăr jucător, foarte repede, o revelație a suporterilor Rapidului.

...RETROSPECTIVE

Am spus la începutul acestor rînduri că Rapid este prin excelență o echipă capricioasă. Urmărindu-i, însă, pe jucătorii care au părăsit formația echipei campioane, constatăm cu bucurie că foarte capricioșii jucători ai Rapidului reușesc să navigheze cu multă siguranță în final de carieră sau la începutul unei vîlci noi. Greavu este astăzi vicepreședinte al Rapidului. Motroc a reușit să aducă sportul studentesc în Divizia A. Jamalschi, jucătorul Sportului, a urmat cu docilitate drumul noului său antrenor. Dan este astăzi unul dintre jucătorii de bază ai Anvers-ului, impresionînd prin seriozitate și abnegație. Ion Ionescu are în urma sa o interesantă «carieră» internațională la Aachen și Bruges. În sfârșit, Dumitriu II a reușit să învingă momentul greu al bolii și să imprime, pe alocuri, în cadrul puternicei echipe dinamoviste, stilul de farmec al Rapidului, al cărui ctitor este...

Rapid a câștigat Cupa! Să sperăm că împlinirea acestui ultim ideal nu va fi sinonim cu îmbătrînirea acestei echipe cu adevărat populare, care împlinește, în primăvara anului viitor, 50 de ani de viață.

Ioan CHIRILĂ

DOBRIN

„Cînd am luat campionatul, eram obosit de atîta fericire!”

Cînd scriu aceste rînduri Dobrin a luat o serioasă opțiune (media 9,44 la probele practice) în examenul de admitere la Facultatea de educație fizică din Pitești. Categorie, este anul marilor împliniri pentru băiatul acesta care încălță ghete fermecate, atunci cînd pășește pe un teren de fotbal. În carul său triumfal, Dobrin adună trei poșteri dulci: campion național, component al lotului reprezentativ și student în anul I...

Dar acum e vacanță, un campionat s-a stins, altul prinde viață și stau cu Dobrin de vorbă despre fotbal. Stau lingă un idol, și-l observ cu oarecare curiozitate. Mai mult, îl studiez într-ascuns pe Dobrin, așa cum am făcut-o ori de cîte ori am avut prilejul. Ceea ce frapază, în primul rînd, la atletul blond, care deține ultimul titlu oficial de «cel mai bun fotbalist», sînt ochii. Ochi galbeni, de tigru. Are în ei ceva glacial și inteligent, o undă imperceptibilă de superioritate și alta de nesupunție. L-am întrebat pe mitul scîldat, oricînd, în valurile de simpatie ale unui stadion de 100 000 de locuri:

— Cum a fost cu campionatul Dobrine?

— La început, nici nu visam coroana de lauri. Dar la un moment dat totul mergea ca pe roate și cînd, în penultima etapă a turului, am învins pe Dinamo București, personal, am început să mă gîndesc la titlul de campioni.

— Debutul lui Halagian a fost ianasiu....

— Halagian a fost primul nostru antrenor care a putut să potențeze la maximum

posibilitățile fiecărui jucător. În noi zăcea mai de mult acest titlu, dar nimeni nu-l descoperise. Poate că, paradoxal, datorăm totul unui dram de complex de inferioritate din personalitatea unui antrenor debutant și la fel de tînăr ca elevii săi. Halagian a avut tactul să-l camufleze, dar în virtutea lui a fost obligat să aibă răbdare cu fiecare jucător în parte, să-l înțeleagă, să fie flexibil, să facă concesii acolo unde rutina și gloria așază, de regulă, un zid de intransigență de multe ori absurdă. Halagian nu are rutină, dar vrînd, nevrînd «a mușcat» din puțină glorie. Dacă va ști să rămînă exact cel de anul trecut, noi leșim iarăși campioni!

— Antrenorul secund Dima ce înseamnă în viața echipei?

— Profesorul Dima este cel mai bun preparator fizic pe care l-am văzut eu. Vedeti, ce simbioză fericită! Un psiholog bun și-a dat mîna cu un maestru în fiziologie. Resultul este mingea. Și aici trebuie lăsat jucătorul să vorbească cum știe mai bine.

— Ce s-a întîmplat în Pitești după ce ați ieșit campioni?

— A erupt un vulcan de entuziasm. Eu m-am trezit deodată înconjurat de o masă de oameni care blocaseră portiera mașinii. Voiam să mă duc acasă, eram obosit de atîta fericire, dar lumea m-a «amenințat» amical că-mi răstoarnă mașina dacă nu defilez cu toată mulțimea prin centrul orașului. Și am defilat, cu viteza I, cu geamurile deschise. Aceasta era tot o condiție «fans»-ilor noștri care au considerat, și pe bună dreptate, că un geam de cîțiva milimetri ar însemna un fel de barieră în calea simpatiei lor fără margini.

— Ați căzut în primul tur al «Cupei Campionilor Europeni» cu o echipă minusculă, Aris, campioana Luxemburgului. Este bine sau este rău?

— Mai mult rău, decît bine pentru că răspunderea noastră este mare, și în fotbalul de azi se pot petrece lucruri ciudate. Adică, o necunoscută pe vremea aceea U.T.A., poate arunca din competiție o campioană intercontinentală ca Fejenoord, sau o formație mică din Malta poate da dureri de cap Stelei, ceea ce, ulterior, a zdrobit pe F.C. Barcelona și a ținut în frîu «fotbalul total» al lui Bayern München.

— Se vorbește că Radu Troianu e marea revelație a diviziei B. Va fi coechipierul tău. Ce părere ai despre el?

— Are stofă. E ager, în drăzneț, tehnician foarte bun. Va depinde de el și de ceilalți dacă se va realiza.

— De ce și de ceilalți?

— De obicei, generalizarea se înțelege, vechea gardă boicotază, dintr-un sentiment pe care nu-l împărtășesc, pe noii veniți. Voi face totuși pentru a risipi această mentalitate, dacă va fi cazul.

— Ce aștepti de la sezonul viitor?

— În primul rînd să confirmăm calitatea de campioni. Nu e o treabă ușoară. Ne-am înhămat singuri la ea, o vom duce din toată puterile noastre spre un rezultat fericit.

NORBERT GADJA un portar de șoc

Strunind apărarea, așa cum stă bine unui portar.

Foto: D. NEAGU

Nu știu încă dacă Norbert Gadja, de la C.F.R. Cluj, este un portar excepțional, dar el este cu siguranță un portar de excepție. În primul rînd, a coborît în prima scenă a fotbalului nostru pe nepusă masă, fără ca nimeni să fi auzit de el, la mijlocul unui campionat și în mijlocul unei echipe aflată într-o situație precară. În al doilea rînd, portarul, înăltuș, suplu și blond, introdus fortuit în lot (titularul Totoianu era accidentat) a făcut cîteva partide excelente, primind numai 10 goluri în 20 de partide, fortificînd astfel moralul unor băieți care jucau de regulă bine ca să piardă meciurile regulate. În al treilea rînd, tinerelul acesta nervos și timid găsea, etapă de etapă, de cuviință să braveze spectaculos pentru a-și ascunde propria emoție: punea «la bătaie» ceasul său (gest boem și de un romantism hazliu) în palma oricărui dintre coechipieri care ar fi îndrăznit să afirme că el, Gadja, poate primi și goluri parabile...

Așa a ajuns portarul acesta, întîlnit pe stradă de «nouarul» C.F.R.-ului, Octavian Ionescu, și invitat la un antrenament, să-și croiască un nume cu majuscule în cronicile ziarelor, apărînd uneori bine, uneori foarte bine, devotat și brav, tranșeele unei echipe condamnate la retrogradare și care în cele din urmă s-a salvat după o luptă grea. Puțini știu.

probabil, că el mai apăruse, odinioară, la juniorii Universității Cluj (o dată chiar în echipa mare), dar după plecarea antrenorilor Teacă și Laurențiu Munteanu, ignorat, a plecat și el la o formație obscură din Șimleul Silvaniei natal. Student în anul III la medicină veterinară, duminica își însoțea echipa la meci. Era un portar de ocazie, fără noroc și neantrenat. Cînd a venit la C.F.R. Cluj, fostul și actualul său antrenor Laurențiu Munteanu a constatat că Norbert nu-și pierduse nici reflexele și nici curajul. Apăra însă «după ureche», deficitar la ieșirile din poartă și la repunerea mingii în joc. În plin marș pentru evitarea retrogradării, antrenorul și portarul echipei au lucrat zilnic 30 de minute suplimentare pentru individualizare. Biciuit de nevoile echipei, de propria-i ambiție, de șansa enormă de a evolua în prima divizie a țării, Gadja a «crescut» (valoric) ca feții frumoși din poveste, «într-un an, cît alții în șapte». A terminat campionatul, în Divizia A, cu ceasul său la mîină, idolatrizat de suporterii C.F.R.-ului.

Ne face plăcere să credem că jucătorul acesta care a debutat cu brio ca un mare comediant într-o piesă tragică, nu va fi doar un meteor rătăcit în fotbalul nostru. La cei 23 de ani ai săi, el are cele mai frumoase perspective.

I. CUP.

● Giorgio Chinaglia pare a fi noul idol al fotbalului italian. Iată cum este întâmpinat pe aeroportul Fiumicino din Roma, la înapoierea squadrei azzurra din turneul de la București și Sofia. Tînărul atacant de la Lazio, după numai șase minute de joc, în repriza a doua a partidei de la Sofia, a reușit golul egalizator, devenind «salvatorul fotbalului italian», după cum îl numește agenția de presă ce ne-a trimis această imagine.

● «În spatele magnificelor rezultate ale echipei reprezentative de fotbal, se trece prea ușor cu vederea peste mizeria financiară în care se zbat cluburile din Bundesliga. În afara unor rare excepții, printre care Bayern München, aceste cluburi sînt intrate... la apă pînă la gît! Dacă nici o schimbare nu intervine în politica financiară, dacă președinții celor 18 echipe din Bundesliga continuă să tolereze o asemenea situație, fotbalul profesionist merge spre ruina sa!»

Cele de mai sus au apărut în ziarul «Nachtausgabe» din Frankfurt am Main, sub semnătura gazetarului Heino Kopp. Fără alte comentarii.

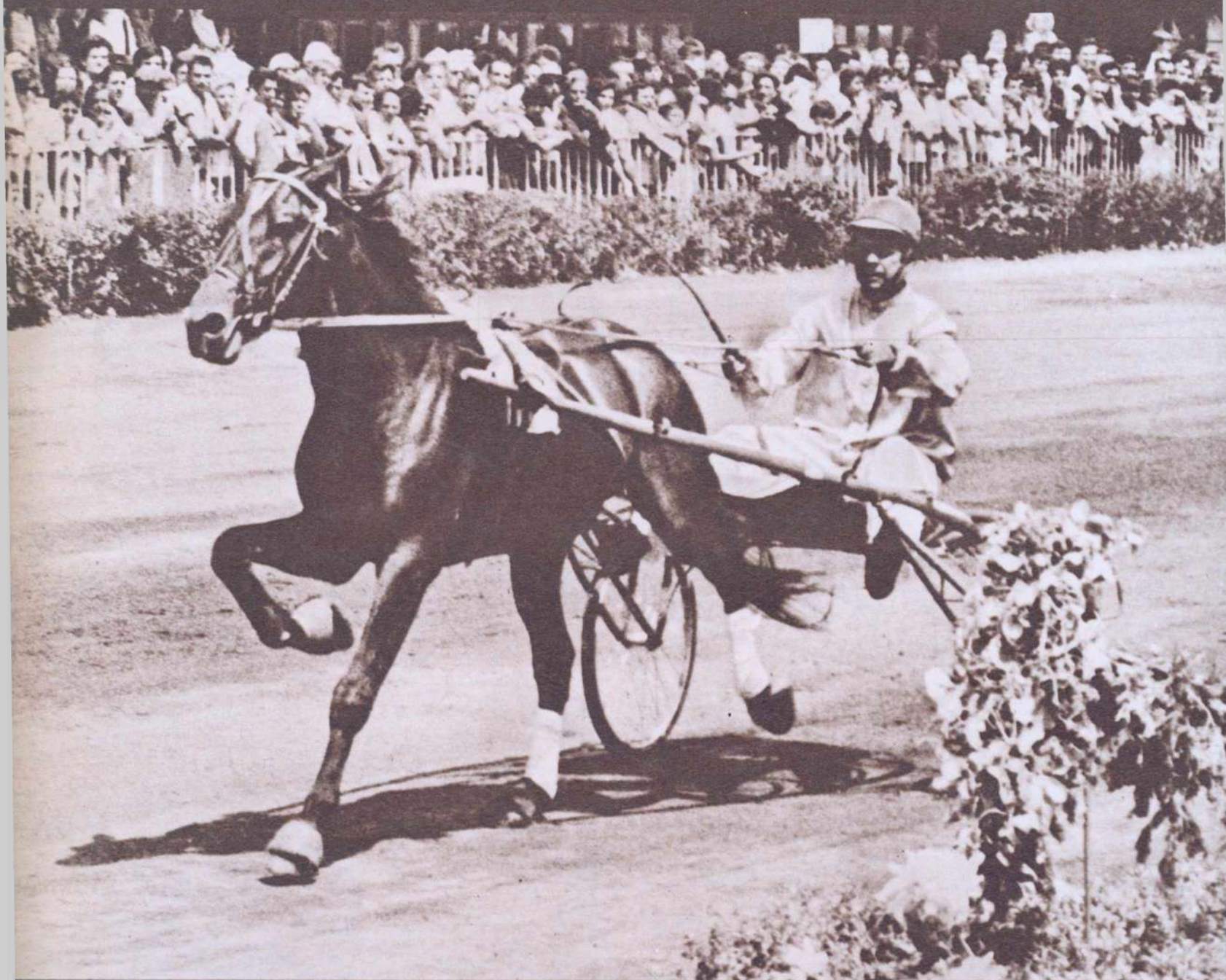
● Viitorul cîștigător al «Ghetei de aur», trofeul oferit anual de publicația «France Football» celui mai bun șuteur european, se pare că va fi încă o dată Gerd Müller, cu 40 de goluri marcate în 33 de meciuri, secundat de Antoniadis, uriașul atacant al lui Panathinaikos din Atena, cu 39 de goluri înscrise în 34 de partide. Pe locurile următoare: Lee (Manchester City), Santraci (OFK Belgrad) și Harper (Aberdeen) cu cîte 33 de goluri fiecare.

● Aparatura modernă și cuceririle științifice — în slujba sportului. Iată-l pe Walter Fritsch, antrenorul formației Dynamo Dresda, urmărind un joc al echipei Ajax Amsterdam, campioana campionilor europeni. Paralel cu filmul jocului, el înregistrează pe un magnetofon comentariul său asupra partidei urmărite, pentru a fi apoi prezentat jucătorilor săi. De la Ajax ai ce învăța...

DERBYUL

O CURS
DE MAR

Derbyul, alergare unică în anele hipismului, a fost și de data aceasta punctul de neasemuită atracție pentru pasionații curselor de cai. Disputat o singură dată într-o stagiune, el a exercitat an după an din 1924 și până astăzi cele mai covârșitoare emoții tuturor deopotrivă: antrenori, driveri, crescători, specialiști și spectatori.

Dar, cel de al 49-lea derby de trap desfășurat duminică pe hipodromul din Ploiești s-a încheiat cu un deznodământ puțin previzibil. A câștigat Torpedo, ceea ce în sine nu este o surpriză, dar condițiile care au stat la baza succesului rămân discutabile. O hirtie porțită din rindurile publicului a fost fluturată de vânt în fața favoritei Struna, care conducea în acel moment, și aceasta sperându-se a galopat, derobînd spre stînga și jenîndu-l evident pe Filtru. Un incident similar s-a mai produs cu 34 de ani în urmă pe hipodromul Băneasa-Trap, dar rezultatul final nu l-a privat pe Petruș de victorie. Numai că el a împărțit-o — a fost deat-heat — cu Adda Worthy. Mai puțin norocoasă, Struna n-a mai găsit resurse să-și reia în timp util alura normală și astfel

a fost depășită pe ultima sută de metri de Torpedo și de extrem outsiderul Rosalin.

Evident, cînd 10 000 de spectatori au sperat un an de zile într-o victorie normală în Derby și rezultatul devine produsul unui concurs de împrejurări speciale, înseamnă că spectacolul a lăsat tuturor celor ce l-au urmărit cu pasiune un gust amar...

Se spune că greșelile se plătesc. Numai că de data aceasta paguba a suportat-o Struna și antrenorul Oană fără a fi vinovați cu ceva!...

Îvingătorul a fost în ultimă instanță beneficiarul unei situații speciale, dar el are meritul că a înscris în Derby cea mai bună performanță din carieră. Recordul de 1.27.3, realizat pe un parcurs de 2 800 de metri, este onorabil și cinstește nu numai strădaniile antrenorului său Mircea Ștefănescu, dar răsplătește totodată și activitatea unei crescătorii de elită, cum este cea de la Rușeu.

Niddy DUMITRESCU

POPULARITATE

TORPEDO—AL 49-lea ÎNVIŢĂTOR

...vaţionat de mulţimea spec-
torilor, antrenorul Mircea Şte-
fănescu suride fericit. Este al
cilea Derby pe care-l câştigă
carieră. După Straja, Flori-
Siliştra şi Izvin, duminică
ost rîndul lui Torpedo. Fiul
Oribil şi al lepei Turela —
ma lui Talaz — a izbutit
Derby cea mai bună perfor-
nanţă din carieră: 1.27.3 pe km.
cinci victorii, Mircea Ştefă-
nescu speră să depăşească, pînă
îrsta... pensionării, recordul
Iosif Szabo care a câştigat 6
ii ale Derbyului de trap. ▶

SPORT ȘCOLAR

NOTATII DUPĂ FINALA

PENTATLONULUI

ATLETIC

*Dacă peste tot
ar fi directori
ca la Liceul 39...*

Place oare atletismul maselor de elevi de la noi? Răspunsul ni l-a dat, convingător, recenta finală a Pentatlonului atletic școlar, disputată la Oradea. Un număr de 16 echipe (băieți și fete), reprezentând cele peste 1 500 de formații prezente la etapele județene și, implicit, pe cei aproape 300 000 de școlari care au luat parte la competiție (începând din toamnă, o dată cu întrecerile din prima etapă) au răspuns afirmativ întrebării noastre.

Da, în pofida puternicei concurențe pe care o exercită jocurile sportive, atletismul își menține în școală o bună poziție, mai ales acolo unde principala disciplină olimpică găsește

Talentata sulițașă Eva ZÖRGÖ (54,20 m) continuă bunele tradiții ale atletismului clujean. Ea este elevă la Liceul nr. 11.

și înțelegerea unor directori. Așa cum se întâmplă în cazul Liceului nr.39 din București. Practic vorbind, reprezentativa acestui liceu, campioană națională a Pentatlonului atletic școlar pe anul în curs (antrenor prof. Radu Voiciloiu) n-ar fi putut realiza

frumoasă performanță de la Oradea fără concursul generos al trio-ului de profesori care conduc Liceul 39 — Gheorghe Șovu, Ion Condoiu, Faustin Bălăianu — dascăli cu o mentalitate sănătoasă, pusă în slujba dezvoltării multilaterale, armonioase, a tinerelor generații. Subliniem acest aspect — peste munca, peste eforturile elevilor, peste priceperile profesorilor de specialitate — pentru că pare decisiv în succesul ideii de atletism în orice școală, ca și al activității sportive în genere.

Caracterul de masă al competiției i se adaugă — mai pregnant, acum, la această ediție — cel de performanță. Cotele valorice ale unor rezultate tehnice au fost net mai ridicate în raport cu celelalte ediții (dovadă și faptul că au fost corectate trei recorduri, la echipe fete și la individual). Sigur, Pentatlonul n-a ajuns încă să facă o opțiune integrală la marea performanță. Este însă o acțiune în mers, asupra căreia organizatorii reflectă atent. Dovadă: din anul viitor se vor crea și zone (adică o etapă în plus) destinate să aducă în finală echipe mult mai omogene pregătute, astfel ca diferența dintre primele și ultimele

clasate să nu mai fie, ca acum, de aproape 4 500 de puncte la fete și de circa 2 700 de puncte la băieți. În aceeași idee, organizatorii se gândesc și la un tabel de punctaj, un fel de tabelă «finlandeză» ad-hoc, care să cîntărească într-un mod și mai judicios valoarea fiecărui rezultat. Evident că formulei de concurs, începând de la prima etapă, i se pot aduce și alte îmbunătățiri calitative, substanțiale.

Înainte de a pune punct acestor sumare aprecieri, o remarcă: preocuparea care a existat din partea tuturor factorilor centrali și locali pentru organizarea unei competiții desfășurate în cadrul suitei de acțiuni sportive dedicate Conferinței Naționale a partidului și aniversării a 25 de ani de la proclamarea Republicii. Din tre factorii care și-au dat concursul la succesul acestei întreceri s-au remarcat în mod deosebit ing. Viorel Ștrengar, prim-vicepreședinte al Consiliului popular municipal Oradea și prof. Ioanif Buda, directorul Școlii sportive din localitate, gazde perfecte!

Tiberiu STAMA

De la Liceul nr. 10 din Timișoara a participat la întreceri și Mihai BORCEANU care a ocupat locul III la săritura în înălțime. (Foto: Petre NAGY)

Tetratlonul școlilor generale — un succes!

În fiecare toamnă, elevii în vîrstă de 13—14 ani se avîntă în marea competiție atletică rezervată lor, «Tetratlonul școlar», întrecere care continuă pînă în ajunul vacanței de vară. Fiecare școală are dreptul să prezinte 6 băieți și 6 fete, echipe care intră în concurs mai întîi în faza pe localități, pe județ, zone, cei mai buni atleți și atlete participînd apoi la faza finală. Cele patru probe ale tetratlonului școlar sînt următoarele: 60 m plat, aruncarea

mingii de oină, săritura în lungime și săritura în înălțime.

Anul acesta, finalele acestei competiții au avut loc pe frumosul stadion din Poiana Brașov. Cele mai multe puncte (2731) au fost realizate în finală de către echipa Liceului nr. 2 din Ploiești, pregătită de profesorii Emil Postelnicescu și Vasile Roșca. Este pentru a treia oară cînd elevii acestei școli reușesc să cucerească titlul de campioni. Drept răsplată, echipa campioană și alți

elevi, care s-au remarcat în această întrecere, au beneficiat de o plăcută vacanță în tabăra de pregătire de la Predeal a Federației române de atletism. În plus, campionii ploieșteni vor reprezenta România la cea de a XVI-a ediție a «Tetratlonului internațional al prieteniei» ce va avea loc în această vară la Ulan Bator, în Republica Populară Mongolă.

Prof. Camil MORTUN

Iată campioanele la pentatlon, în picioare, de la stînga spre dreapta: Iudit KIRSNER, Mariana GIURGIU, Irina GULYA. Jos: Alexandra LĂZĂU, Dorina CACIORA și Maria PEREȚI. (Foto: Ludovic BARTA)

Start într-o serie la 60 m plat. Pe primul culoar, elevul L. Moraru, campion individual în cadrul tetratlonului școlar.

CURIER MEDICO-SPORTIV

ZOICA PISTOL — București, intrarea Matei Corvin nr. 3, sector 8. Citez din scrisoarea ta: «Mă numesc Pistol Zoica, sînt elevă, am 17 ani și locuiesc în București. Vă rog dacă vreți să-mi dați și mie un sfat în scris pe adresa... ce să fac și ce să mînc pentru a crește și pentru a mă dezvolta puțin. Am folosit toate mijloacele și sfaturile posibile, dar ce folos. Eu atît am avut de scris și vă rog foarte mult să-mi răspundeți. Cu stimă și respect, Zoica».

Dragă Zoica, de la început trebuie să-ți spun că din rîndurile trimise este destul de greu să deslușești date precise despre persoana ta. Am înțeles, oarecum, că dorești să afli prin revista noastră ce metode te-ar ajuta pentru a mai crește în greutate și înălțime. Spui că ai 17 ani, dar nici un cuvînt despre înălțimea și greutatea corporală. Or, aceste date sînt absolut necesare pentru a te putea ajuta cu ceva. Dacă în privința greutății problema se poate rezolva mai ușor prin aplicarea unui regim alimentar adecvat, după ce în prealabil a fost consultat un medic (eventual doctorul școlii), care poate să-ți recomande alimentele cele mai indicate în care să predomine cele ce conțin vitaminele de care probabil duci lipsă, în privința creșterii în înălțime problema este ceva mai delicată. Aici vreau să-ți spun că și eu, deși am făcut sport de performanță și am realizat rezultate destul de bune, nu am decît 1,50 m și cu toate acestea nu m-am plîns niciodată de statura mea. În legătură cu această situație, ți-aș recomanda să te adresezi unei policlinici de specialitate, poate chiar Dispensarului pentru sportivi de pe Splaiul Independenței, din București. Oricum, mai așteptăm vești de la tine.

O. GHERAN — Drobeta Turnu Severin str. Adrian nr. 100. Sînt un cititor statornic al revistei «Sport». Din coloanele ei am aflat multe date despre majoritatea sportivilor noștri și de peste hotare cu privire la primii pași în sport, rezultatele obținute, metodele de pregătire, activitatea profesională etc. Cu regret trebuie să spun că am cules prea puține informații despre echipa feminină de gimnastică a României din anii 1956—1964 din care ați făcut și dv. parte. Deoarece semnați un interesant curier medico-sportiv vă rog să-mi dați și mie cîteva date despre cele inserate mai sus, legate de persoana dv.

Deși oamenilor nu le place să vorbească despre ei înșiși, la rugămintea dv. am să vă dau unele date despre activitatea mea sportivă și profesională. Primii pași în sport i-am făcut... în bazinul de înot din Cluj. După o perioadă, la 14 ani, am intrat, întîmplător, în sala de gimnastică de la C.S.M., pe care nu am mai părăsit-o. La 18 ani am dat examen la Institutul de educație fizică și sport, iar odată cu admiterea mea am fost selecționată în lotul național, care se pregătea pentru J.O. de la Melbourne. În 1956 am intrat în echipa națională și nu am mai părăsit-o pînă în 1964, cînd am abandonat sportul de performanță. După absolvirea Institutului, am fost încadrată ca asistent universitar la catedra de educație fizică și sport de la A.S.E. București, unde activez și în prezent. Sper că răspunsul meu vă satisface.

Asistent univ. **SONIA IOVAN**
maestră emerită a sportului

INVITATA NOASTRĂ

Lucreția OPREA, profesoară de educație fizică la Școala generală nr. 191 din București.

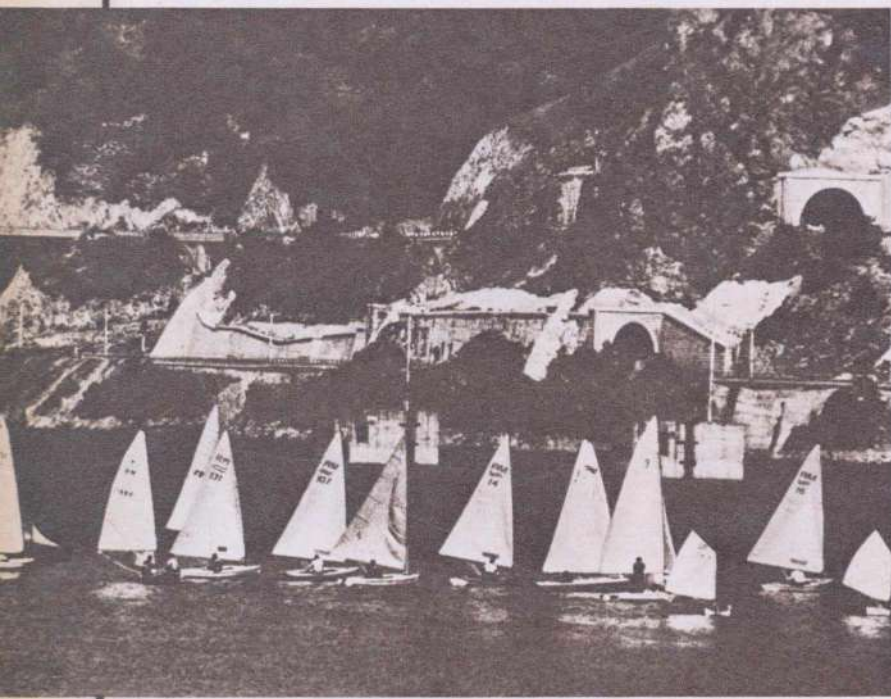
● 30 de ani — 163 cm — 58 kg — 64 cm (talie).

● Pasiuni: voleiul (a fost jucătoare divizionară), atletismul și turismul.

Foto: Ion MIHĂICĂ

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

IAHTING ÎNTRE MUNȚI

Nici chiar cei mai pasionați admiratori ai sportului cu vele nu vor reuși să ghidească numele localității unde se desfășoară întrecerea din fotografia alăturată. Să reproducem, deci, fără alte comentarii, explicația dată imaginii de către realizatorul ei, fotoreporterul Paul ROMOȘAN: «Iahting, pe lacul de acumulare de la Porțile de Fier».

VIITORUL CAMPION

Lupta pentru un loc pe podiumul Jocurilor Olimpice este atât de grea și atât de mulți sînt cei care își doresc un asemenea loc încît unii, după cum se vede, mai grijulii, se îngrijesc din timp să și-l rezerve. Imaginea ne-a fost trimisă de Fabian DRESDNER, corespondentul nostru din Canada, țara care va găzdui viitoarea ediție a J.O. și ea înfățișează un «viitor aspirant canadian la podiumul olimpic».

ȘI ÎN ȚARA PIRAMIDELOR FETELE JOACĂ FOTBAL...

Fotbalului i s-au deschis porțile în întreaga lume. Chiar și în țările unde tradiționalismul milenar pare o barieră de netrecut mai ales pentru sportul feminin. Astăzi, fetele joacă fotbal și în țara piramidelor. În fotografie puteți vedea pe Amia Mahmoud, cea mai bună jucătoare din Republica Arabă Unită, căpitanul echipei feminine «National Sporting Club» din Cairo.

OLIMPIADA '72 ÎN FILATELIE

Poșta română a pus în circulație o serie specială de mărci poștale cu caracter sportiv, în întinpinarea «Jocurilor Olimpice de la München — 1972», formată din șase valori, ale căror desene reprezintă discipline sportive la care vor avea loc întrecerile la această Olimpiadă, precum: lupte (valoarea de 10 b), canoie (pe val. 20 b), fotbal (55 b), săritura în înălțime — feminin (1,55 lei), box (2,90 lei) și handbal (6,70 lei). Se vor pune în circulație și «Plicuri» prima zi a emisiunii, francate cu mărci din acesteia și obliterare cu o stampilă specială.

Sportul A DOUA PASIUNE

Amza Pellea

Nu pentru a-i introduce pe cititorii acestor rânduri în atmosfera generală a revistei, ci pentru că asta este realitatea, ne vom folosi de următoarea comparație: invitatul de azi, al rubricii de față, este la fel de popular ca oricare dintre cei mai «en vogue» fotbaliști ai noștri. Este puțin probabil că suporterii lui Răducanu, pasionații fentelor lui Dobrin sau simpatizanții lui Lucescu să nu fi admirat vreuna din creațiile realizate de actorul Amza Pellea pe scenă sau ecran.

Pe «echipierul» Teatrului de Comedie l-am «prins» înainte de... prima replică a spectacolului cu comedia lui Anca Bursan și Gh. Panco, «Nic-Nic». Invitat în cabina sa, am putut cunoaște, privind așezate lipite pe cei patru pereți ai camerei, aproape întreg «palmaresul» lui Amza Pellea. Cel care i-a intruchipat pe Mihai Viteazul și pe Decebal, cel care s-a numărat printre protagoniștii filmelor «Puterea și Adevărul», «Atunci i-am condamnat pe toți la moarte», «Columna», «Haiducii» și altele, creatorul unor personaje cunoscute din dramaturgia străină și autohtonă este posesorul unei variate game interpretative, stăpînind la fel de bine atât registrul comic, cit și

cel dramatic. Realizările sale din «Egmond» (Wilhelm de Orania) și «Hamlet» (Horatiu), din «O scrisoare pierdută» (Farfuriid), din «Ami de pribegie» (Vedernikov) sau «Soldatul Svejke» (Otto Katz) au însemnat pentru Amza Pellea tot atîtea succese.

Să revenim, însă, la filmele în care pe generic a figurat numele celui despre care vorbim, și în special la acelea în care acesta a apărut în postură de călăreț.

— Călăria este o veche pasiune a dumneavoastră?

— Într-adevăr, este o pasiune veche care, mai tîrziu aveam să constat, mi-a fost de mare ajutor. La fel de mult însă mi-a plăcut și voleiul, pe care l-am practicat în toți anii liceului, din a cărui echipă făceam parte. După terminarea școlii, am plecat din Craiova, urmînd cursurile Institutului de teatru, unde am făcut cunoștință cu... scrima și gimnastica.

— Știm că acum sînteți foarte solicitat. Teatrul, filmul, televiziunea. Totuși...

— Totuși, găsesc, de cele mai multe ori, un pic de timp liber pentru a urmări concursurile hipice sau partidele de fotbal în care evoluează echi-

pele mele preferate, Universitatea Craiova și... prima reprezentativă a țării.

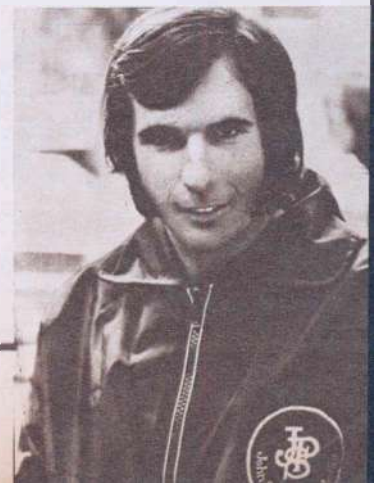
— Care credeți, dumneavoastră, că este rolul sportului în viața omului modern?

— Rolul sportului în viața omului modern este, cred eu, perfect ilustrat de zborurile spre Lună sau în jurul Pământului. Un cosmonaut trebuie să fie bine pregătit atât din punct de vedere profesional, cit și sportiv. Deci...

Dumitru NEGRĂ

O NOUĂ VEDETĂ ?

La tradiționala întrecere automobilistică «Marele Premiu de la Rouen», rezerva automobilelor de formula II, printre concurenți au apărut și multe elemente tineri. Unul dintre cei care au reușit să atragă atenția prin maniera deosebit de riscantă de a conduce a fost și tînărul pilot brazilian Emerson Fittipaldi, pe care vi-l prezintăm în imagine.

SĂRBĂTOARE SPORTIVĂ

În orașul Schwerin, din Republica Democrată Germană, a avut loc un grandios festival cultural-sportiv al muncitorilor, desfășurat sub lozincă «Orașul nostru este tânăr și viața noastră frumoasă». 16 000 de participanți, printre care și numeroși sportivi, au dat strălucire acestei întreceri tinerești. În imagine, un grup de gimnaste ale clubului «Lokomotive» din Berlin a încântat spectatorii în timpul parădei sportivilor.

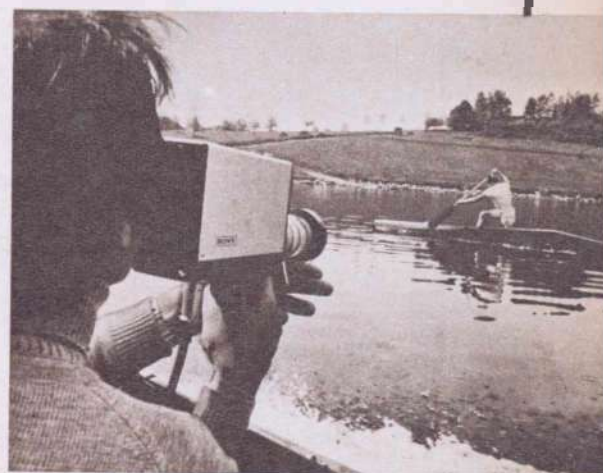
TREC CICLIȘTII

Anul acesta, startul din Turul ciclist al Angliei s-a transformat, la Brighton, pe coasta de sud a Marii Britanii, într-o adevărată sărbătoare populară. Numeroși locuitori ai orașului s-au înșirat de-a lungul traseului, pentru a fi martori la primele dispute dintre cicliștii englezi și cei din echipele Cehoslovaciei, Franței, Olandei, Poloniei și Suediei, cărora li s-a mai adăugat o «selecționată internațională» alcătuită din rutieri din Irlanda, Canada, Australia și S.U.A. Puteți asista și dumneavoastră la startul caravanei cicliste, pornită pe un drum lung, care măsoară peste 1 500 km.

CEA MAI ÎNALTĂ

În echipa de baschet feminin TTT din Riga, formație campioană a Uniunii Sovietice, joacă și **Uliana Semenova**, cea mai înaltă baschetbalistă din U.R.S.S. și, poate, din lume. Ea măsoară 2,10 m și este principala realizatoare a echipei campioane. În imaginile din stînga o puteți vedea aruncînd fără efort la coș, în ciuda blocajului advers, și alături de arbitrul Djaparidze, care a condus întîlnirea decisivă pentru titlu dintre echipele TTT Riga și Spartak Leninograd. A învins prima formație doar cu 63-61.

ELECTRONICA ÎN SLUJBA SPORTULUI

Pentru a se pregăti cit mai bine pentru Jocurile Olimpice de la München, toate mijloacele tehnice care ar putea ajuta la îmbunătățirea performanțelor au fost chemate în ajutor. Canotorii olimpici din Cehoslovacia, de exemplu, au apelat la serviciile televiziunii, pentru a putea descoperi și înlătura cele mai mici defecte de pregătire. Iată două imagini edificatoare.

FINIȘ PASIONANT

Mulți dintre cititorii noștri au urmărit, desigur, pe ecranele televizoarelor dramatice cursă de galop a Derby-ului de la Epsom (Anglia). Pentru cei care au scăpat acest mare spectacol sportiv prezentăm o imagine care ne înfățișează dramatica luptă de pe ultimii metri ai cursei: sosirea la fotografie, câștigată de campionul jockeyilor britanici Lester Piggott, pe calul Roberto (în prim plan, în stînga).

8 GREȘELI...

Copiind desenul de mai sus, caricaturistul **Octavian COVACI** a făcut obișnuitele sale opt greșeli. Urmează, deci, obișnuitele dv. căutări.

„ISAK“!

ISAKSSON! Unul din cei mai neobișnuiți campioni pe care i-a cunoscut istoria atletismului. Un «săritor-pitic» (1,74 m — 65 kg) care își catapultează modesta siluetă tot mai aproape de fantastică cifră a celor 6 metri, visul săritorilor cu prăjină. În aprilie, la Los Angeles, micul «Isak» (porecla sa curentă) rotunjea cifra recordului mondial la 5,54 m, consolidându-și poziția de prim zburător care traversase cei cinci metri și jumătate. Anterior, sărise 5,51 m, dovedind tuturor că învață bine lecția în fief-ul mondial al prăjiniștilor, în California, unde este student itinerant. Se antrenează sub egida clubului universitar UCLA, dar concurează totdeauna cu tricoul purtând cele trei coroane scandinave, ca să arate tuturor că este atlet al Suediei și candidat la o medalie olimpică pentru această țară. S-a născut la Härnösand, lângă Stockholm, la 28 februarie 1948.

A venit apoi confruntarea directă cu liderul zburătorilor americani peste ștachetă, Bob Seagren. În concursul de la El Paso (Texas), la 23 mai, recordul suprem avea să mai facă un salt înainte. Seagren a trecut ștacheta înălțată la 5,59 m și redevenea regele neincoronat al prăjinii. A fost doar avansul ordinei de start, fiindcă imediat apoi «Isak» trecea și el înălțimea, câștigând și concursul, cu încercări mai puține la nivelele anterioare. La remăsurare, s-a înscris înălțimea oficială a noului record mondial la cifra exactă de 5,594 m. Rotund — 5,60 metri!

Între timp, Bob Seagren a urcat, de unul singur, recordul mondial la 5,63 m, dar Isaksson nu a depus încă armele... München-ul va trebui să decidă încotro va înclina balanța: spre America sau Europa? Pentru cititorii revistei noastre — nerăbdători să-și vadă realizat pronosticul propriu sau al altora — dăm o «indicție» prețioasă. Zilele trecute, pe stadionul UCLA-ei, încercând o prăjină nouă, «Isak» a zburat înșolit peste o ștachetă pusă foarte sus. De curiozitate, antrenorii au măsurat înălțimea și cel puțin unuia dintre ei i-a venit amețea!... Erau 5,72 m!!

Evident, recordul nu putea fi omologat, fiind vorba doar de un antrenament de verificare. Dar, într-adevăr, pînă la șase metri mai e doar un lat de palmă!

Rd.V.

Săritura record a lui Kjell Isaksson (5,60 m).

Foto:
EPU — Stockholm

Antrenamentul preferat al «micului suedez»: alergarea pe malurile Oceanului Pacific, în California, unde Isaksson este student...

◀ Kjell Isaksson este sărbătorit, acasă, în Suedia, pentru noul său record mondial, de către mama sa și Christina, sora mai mică.

RECORDMANI MONDIALI

candidați la podiumul olimpic

IANIS LUSIS (U.R.S.S.)

Recordul mondial al aruncării suliței are ca autor de la începutul acestei luni pe atletul sovietic Ianis Lusiș. Este, într-un fel, un act de dreptate făcut acestui mare sportiv, campion al regularității și constanței în cea mai capricioasă probă a atletismului. «Ianis cel de fier» — cum îl numesc adversarii — are un palmares senzational, unic: 4 titluri de campion european (1962, 1966, 1969, 1971), 1 titlu olimpic (1968), o medalie olimpică de bronz (1964). Este aruncătorul care a depășit de cele mai multe ori granița celor 90 m; în întreaga carieră n-a fost învins niciodată de fostul recordman mondial Jorma Kinnunen. Are 33 de ani, 1,88 m și 89 kg și este favorit la J.O.

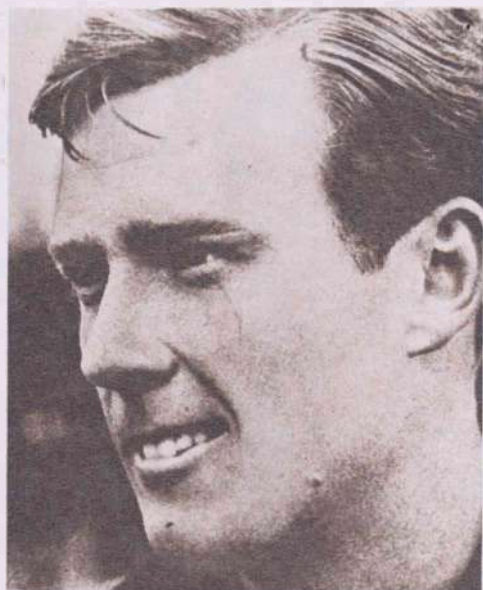

Fotografia alăturată ne prezintă una din cele mai sigure medalii olimpice de aur. Pentru ca cineva să o învingă pe Monika la München va trebui să alerge turul de stadion în mai puțin de 51 de secunde, performanță (care reprezintă actualul record mondial al probei de 400 m) realizată de tinăra atletă din R.D.Germană (20 de ani) în ziua de 5 iulie, la Paris. Și cum cealaltă sportivă care a reușit — prima, de fapt — 51 de secunde, jamaicana Marilyn Neufville, nu va concura, se pare, la J.O., iar diferența dintre rezultatul Monikăi Zehrt și cele mai bune performanțe ale următoarelor sale este de aproape o secundă, credem că pronosticul pe care îl facem în prima propoziție nu este hazardat.

MONIKA ZEHRT (R.D.Germană)

SEAGREN (S.U.A.)

La începutul anului, când suedeza Isaksson trecuse, singur, peste granița de 5,50 m, antrenorul federal Nicolae Mărășescu ne spunea: «Dacă Seagren sare până în iulie 5,30 — 5,40m, el va câștiga din nou Olimpiada!». În acel moment nu se știa încă nimic despre săritorul american, ale cărui ultime 2—3 sezoane fuseseră destul de șterse. Seagren nu a câștigat încă Olimpiada — poate nici nu o va câștiga — dar ultimele sale rezultate, și în special recordul mondial de 5,63 m, îl desemnează drept «numărul 1» al probei. La München, Bob Seagren (26 de ani, 1,83 m, 78 kg) va avea de partea sa un important atu psihologic: tradiția care spune că atleții din S.U.A. n-au pierdut nici un titlu olimpic la săritura cu prăjina!

PUTIA

CU
Uscrisori

DUMITRU FLOREA — Sebeș. 1. Îmi pare rău, dar nu ați reușit să câștigați nici măcar... jumătate din pariul pe care l-ați făcut. Nici tenismanul Ilie Năstase și nici fotbalistul Cornel Dinu nu sînt căsătoriti, așa cum credeți dv. 2. Este adevărat că unele echipe de fotbal au cluburi ale suporterilor. Amănunte în legătură cu modul în care puteți obține fotografia și insigna formației pe care o admirați puteți afla adresindu-vă clubului respectiv.

DINEL TOMONI — satul Povergina, nr. 20, comuna Făget, județul Timiș, le propune colecționarilor de insigne sportive următorul schimb: oferă insignele federațiilor de fotbal din Olanda și R.F. a Germaniei pentru insignele cluburilor românești Dinamo București, U.T.A., Steaua și Rapid București. Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus.

V. LĂZĂRESCU — Galați. În primul rînd, vă mulțumesc în numele tuturor redactorilor și colaboratorilor revistei noastre pentru frumoasele aprecieri pe care le-am citit cu mare plăcere în scrisoarea dv. Vom încerca să vă satisfacem dorința odată cu reluarea campionatului de fotbal. Pînă atunci să-i lășăm și pe crainicii sportivi să se bucure de vacanță.

TEODOR DUMITRESCU — București. Sigur că nu v-am uitat. Și fiindcă nu demult ați făcut un gest frumos, ajutînd-o pe una dintre cititoarele noastre să-și procure insigna dorită, vă fac și eu cu mare plăcere serviciul de a-i anunța pe toți colecționarii de insigne, fotografi și tianoane sportive că doriți să faceți schimburi. Amatorii vă pot scrie pe adresa: Bulevardul 1 Mai nr. 315, vila 3, Sc. A, et. 2. Ap. 10, Sector 8, Of. poștal 32.

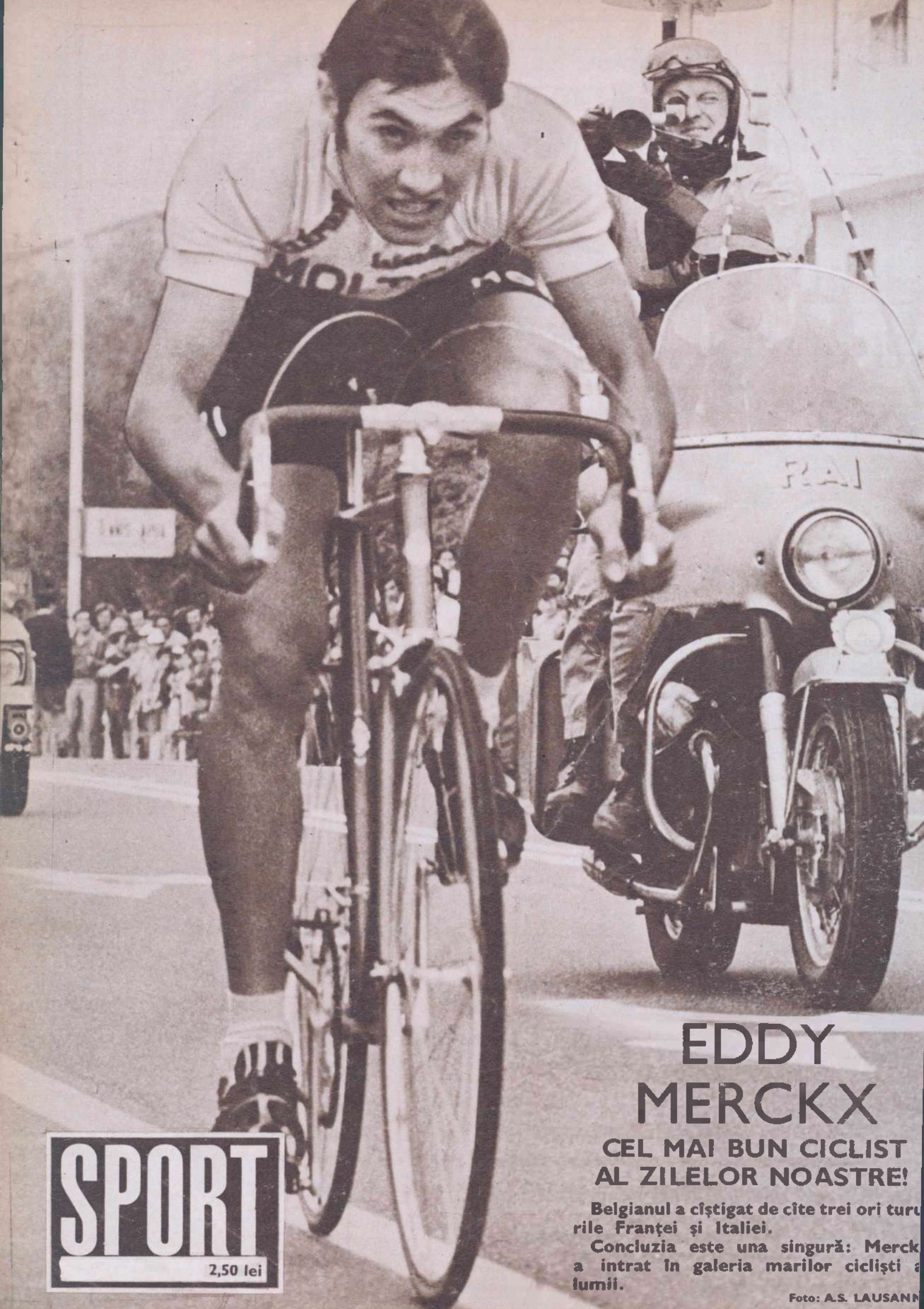
CORNEL GLIGOR — Coșea Mică. Dacă eu aș fi selecționar unic al echipei pe care o simpatizați atât de mult, titularizarea dv. (pe orice post) nu ar fi o problemă. Vă previn, însă, că antrenorii de meserie sînt mult mai exigenți și vă vor cere să probați ceea ce pretindeți că puteți face. Iată adresa clubului F.C. Argeș, de care vă interesați: Str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 15, Pitești.

VALENTINA C. — Brăila. Adresa solicitată o puteți afla citind răspunsul de mai sus. Vă promit să transmit leucitării tuturor fotbaliștilor pe care îi simpatizați și în special lui Nicolae Dobrin. Am însă și eu o dorință: în toată această vacanță rezervați cîteva ore pe zi cărții de gramatică. Altfel, în viitor, cu greu ne vom mai putea înțelege.

DUMITRU ANTONESCU — comuna Lungulețu. Vă felicit pentru atenția cu care citiți articolele de sport și pentru perspicacitate. Numele adevărat al sportivului de care vă interesați este Henri Rang, așa cum a apărut în revista noastră. Este posibil ca în numărul acela vechi din «Gazeta sporturilor» să fi fost o greșeală de corectură. În realitate, este vorba de unul și același sportiv.

NICOLAE TUDOR — Tg Ocna. Adresînd opt scrisori clubului Rapid București și neprimind nici măcar un răspuns ați aflat una dintre... metodele prin care se pot pierde suporterii. Eu nu vreau să pătesc așa ceva și mă grăbesc să vă răspund la întrebare. Fotbaliștii de la Rapid au câștigat «Cupa României» la următoarele edicii: 1934/35, 6—5 cu Ripensia Timișoara; 1936/37, 5—1 cu Ripensia Timișoara; 1937/38, 3—2 cu C.A.M. Timișoara; 1938/39, 2—0 cu Sportul Studențesc București; 1939/40, 2—2, 4—4, 2—2 și 2—1 cu Venus; 1940/41, 4—3 cu Unirea Tricolor București; 1941/42, 7—1 cu Univeristatea Cluj și, după 30 de ani, din nou, anul acesta, prin victoria cu 2—0 în finala cu Jiul Petroșani.

Potruș

EDDY MERCKX

**CEL MAI BUN CICLIST
AL ZILELOR NOASTRE!**

Belgianul a câștigat de cîte trei ori tururile Franței și Italiei.

Concluzia este una singură: Merckx a intrat în galeria marilor cicliști ai lumii.

Foto: A.S. LAUSANNE

SPORT

2,50 lei